

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

3die Aargang

1ste JANUAR 1919

No. 12

NYTAARSHILSEN TIL ALLE BRØDRE AF D. B. S.

ÆREDE BRØDRE:

Jeg ønsker igen at sende Eder min Tak for godt Samarbejde i 1918. Omend vi næppe fik saa mange Medlemmer, som vi havde ventet, maa vi dog være tilfreds; den store Krig tog jo vor Tid og vore Evner. Nu da den er overstaet, maa vi rigtig løfte i Flok og arbejde for at faa ny Medlemmer i 1919. Med et Garantifond paa over \$600,000 burde det være let at faa vore Landsmænd til at slutte sig til den største og bedste danske Forening i Amerika.

Jeg ønsker ligeledes at henlede Eders Opmærksomhed paa vore hjemvendende Soldater; lad os alle hjælpe og støtte dem efter bedste Evne. De gav alt de ejede ved at gaa i Krigen. Nogle af dem ligger paa Valpladsen i Frankrig og andre kommer tilbage som Krøblinge. Det er særlig dem vi skal hjælpe; det var ikke deres Krig alene, men ogsaa vor; lad os vise dem, at vi paaskønner hvad de har gjort for os og vort Land, Amerika. Til de Forældre eller Slægtninge, som har tabt en af deres Kære, sender jeg min dybeste Sympathi.

Vi maa ogsaa huske, Brødre, at omend Krigen er overstaet, er vore For-

pligtelser overfor vor Regering ikke forbi. Vi maa støtte dem i alle deres Foretagender, ved at købe Liberty Bonds, War Savings Stamps og tage en aktiv Del i det store Rekonstruktionsarbejde, som nu maa gennemføres her i Landet. Heller ikke maa vi forglemme, at Red Cross, Y. M. C. A. og Salvation Army endnu har et meget stort Arbejde at udføre i Europa, saavel for vore Soldater som de af den store Krig plagede Nationer. Lad os give dem alt vi kan. Vi maa endvidere huske de Kære derhjemme i Danmark; en lille Skærv vil komme meget belejlig i disse trange Tider. Ligeledes vore Børnehjem og Alderdomshjem overalt i Landet.

Lad os haabe at vort elskede Slesvig, før 1919 er udløben, maa være genforenet med Danmark, og at alle Sønderjyder faar Ret til at være Danske. Vor saavel som Sønderjyllands Tak vil da gaa "To the Man of the Hour, our beloved President, Woodrow Wilson," som har gjort Genforeningen mulig.

Med Ønsket om et godt og velsignet Nytaar forbliver jeg Eders i Arbejdet forbundne Brøder.

T. P. NIELSEN,
Over-Præsident.

skeligt at beregne Totalsummen, tegnet af Danske.

Man kan derimod med nogen Nøjagtighed anslaa Subskriptionssummen for det enkelte Individ blandt Børgerne af dansk Afstamning. I de ovennævnte tre og trekvart Millioner er der nemlig \$1,704,800, for hvilke der er rapporteret Subskriptionsantal paa 5,575. Med denne Forsøgsdividen-

de er der af Danske i Amerika tegnet \$305.79 pr. Individ i det fjerde Laan.

D. B. S. Kalenderen.

Det ser ud til, at Brodersamfundets Kalender for 1919, som blev udsendt fra Hovedkontoret den 15de December, har vakt ganske ualmindelig Enthusiasme og Beundring paa de Steder, hvor den er kommen frem. Skønt alle Ordre nu er udsendte og hele Oplaget er forbrugt, vedbliver der at indløbe Bestillinger fra Loger, som ikke tidligere lod høre fra sig.

Over-Sekretæren har derfor besluttet at lade et nyt Oplag udføre, ifald der indkommer nye Ordre nok til at det kan betale sig. Der er saa megen mere Anledning til at udfylde disse Efterbestillinger som Kalenderen specielt i Aar ikke kan undlade at virke som et udmærket Avertissement for Det Danske Brodersamfund blandt Mænd af dansk Afstamning, ligesom den engelske Text under det smukke Billede strax forklarer enhver, hvad D. B. S. betyder og hvor heldigt det som Assuranceselskab er stillet. Selve Billedet fremstiller, som Bladets Læsere ved, det hvide Hus i Washington, og Farvesammenstillingen er saadanne og livagtig, at enhver maa standse og studere det lidt nærmere.

De Loger, som altsaa maatte ønske at anskaffe et Parti Kalendere til deres Medlemmer, bedes derfor underrette Hovedkontoret forinden den 20de Januar, og hvis de samlede Bestillinger paa den Dato har naaet et saadant Antal, at det kan betale sig at foretage en ny Optrykning, da vil Kalenderne naa Sekretærene den 1ste Feb. Prisen er \$6.00 pr. 50 Kalendere, og mindre Partier beregnet efter samme Pris. Ordre kan ikke indsendes til

Hovedkontoret fra enkelte Medlemmer, men maa sendes gennem Logens Sekretær.

Fra forskellig Side har vi hørt begejstrede Udtalelser om Kalenderen, og vi aftrykker her nogle enkelte af disse:

Blair, Nebr., 19de Dec. 1918.
Mr. J. Michaelsen, Omaha, Nebr.

Højstærede:—Hjertelig Tak for den overordentlig smukke Kalender, som vi i Dag har modtaget fra Dansk Brodersamfund. Deres med Agtelse,
DANA COLLEGE,
Ved L. A. Laursen, Præsident.

"Den Danske Pioneer."

"Det Danske Brodersamfund har i Aar udsendt en overordentlig smuk og livlig Kalender til de Loger, som ønsker at fordele den blandt sine Medlemmer. Billedet viser Det Hvide Hus i Washington med den store Græsplæne og Blomsterbede i Forgrunden. Under Billedet findes en kort men talende Fremstilling af Brodersamfundets Stilling og Fordele. Kalenderen har vundet megen Beundring i vide Kredse."

Accept our thanks for the tastefully gotten up calendars of the Danish Brotherhood.

JACOB A RIIIS LEAGUE,
Chicago, Illinois.

Fra First National Bank, Omaha, Nebr.
J. Michaelsen, Secretary Danish Brotherhood of America,
Omaha, Nebr.

Dear Sir:—We are pleased to acknowledge receipt of your beautiful calendar left by one of your members, and wish to express our thanks for same.

We will be glad to hang it in a conspicuous place.

With our personal regards and compliments of the season, we remain,

Yours truly,
G. T. ZIMMERMAN,
Asst. Cashier.

Meddelelse til Sekretærer og Kasserere.

Ifølge vedtaget Forslag om Fritagelse af Soldaternes Assessment under Krigen, var Aars Nr. 8, Løbe Nr. 229, det første Assessment, som de var fritaget for at betale.

Paa Anmodning har de fleste af Logerne indsendt en Liste hertil Kontoret over alle de Medlemmer, som var i Krigstjeneste, og paa Assessment Regning Aars Nr. 11, Løbe Nr. 232, som vil blive afsendt herfra omkring den 20de Januar 1919, vil Logerne faa Godtgørelse for de Assessment, som er indbetalt fra disse Medlemmer.

Mange af Soldaterne er allerede hjempermitteret, og der er kun nogle enkelte rapporteret her til Kontoret, derfor Loge om at rapportere enhver af de Soldater, som efterhaanden bliver afskediget fra Hær og Flaade, saaledes at jeg kan faa dem fradraget nævnte Liste, thi efter den Tid er Samfundet ikke forpligtet til at betale Assessment for disse Medlemmer.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

DANSKE SUBSKRIBENTER TIL DET FJERDE LIBERTY LAAN.

Der er nu indløbet Rapport fra Flertallet af de Egne, hvor Jacob A. Riis Ligaen til Dato har oprettet Komiteer, og det viser sig, at der i 68 Byer af vidt forskellig Størrelse og meget spredt Belliggenhed er tegnet \$3,661,100. Da mange Komiteer ikke har været i Stand til at opgive Antallet af Subskribenter, er det ref van-

DET DANSKE BRØDERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 917-18 Omaha Nat'l Bank Bldg.

Assessment Nr. 1, i 1919

Omaha, Nebr., 1. Januar 1919.

Indbetalt	Døds Nr.	Navn	Loge	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsårsag	Assessment
33301	2467	Joensen, J.K.D.U.	203	Trenton	30	6. Dec. 1911	0. Nov. 1918	Skjelby, Falster	Pneumonia	\$ 500
14587	2468	Holst, John	200	Omaha	55	21. Maj 1903	6. Nov. 1918	Vemmeltofte, Præsto	Car. of Stomach	1,000
6134	2469	Thomsen, M. P.	31	Exira	73	27. Juli 1895	1. Nov. 1918	Horup, Als	Pneumonia	1,000
31002	2470	Nielsen, N. J.	277	Kensal	34	20. Aug. 1910	6. Nov. 1918	Galten, Danmark	Pneumonia	1,000
3277	2471	Sandahl, Jeppe	46	Perth Amboy	74	7. Dec. 1891	3. Nov. 1918	Tim Sogn	Tuberculosis	500
4861	2472	Houmark, J. C. J.	16	Minden	67	21. Okt. 1893	9. Nov. 1918	Vdby, Danmark	Apoplexy	1,000
30729	2473	Olsen, Chr. J.	46	Perth Amboy	40	14. Juni 1910	4. Okt. 1918	Ribe Amt	Pneumonia	1,000
24767	2474	Sørensen, J. C.	264	Pocatello	49	22. Juni 1907	21. Okt. 1918	Vborg, Danmark	Pneumonia	1,000
14613	2475	Poulsen, Niels	18	Chicago	52	18. Maj 1903	5. Nov. 1918	Aabenraa, Dnm.	Heart Disease	1,000
23140	2476	Jensen, Chris.	58	Chicago	36	27. Nov. 1906	0. Nov. 1918	Viborg, Danmark	Pneumonia	1,000
30416	2477	Jensen, P. L.	283	Dagmar	46	15. Marts 1910	4. Okt. 1918	Stanstrup, Jylland	Infuenza	500
40270	2478	Nelson, H. C.	139	Vborg	23	4. Maj 1916	7. Okt. 1918	Yankton Co., S. D.	Pneumonia	250
21958	2479	Sulima, Frank	144	New York	62	28. Marts 1907	6. Sept. 1918	København, Dnm.	Nephritis	500
38599	2480	Lindholt, G.	144	Dike	30	28. Jan. 1915	19. Nov. 1918	Tofthunde, Dnm.	Infuenza	1,000
2887	2481	Nielsen, L. C.	22	Sheffield	72	27. Juni 1891	12. Nov. 1918	Ortofte Sogn	Nephritis	500
33652	2482	Jensen, Anders	143	Petaluma	32	28. Jan. 1907	17. Nov. 1918	Viborg, Danmark	Infuenza	250
21873	2483	Nielsen, Hans	183	Troy	48	3. Maj 1906	27. Nov. 1918	Cato, Mich.	Cirrhosis of Liver	500
23764	2484	Mortensen, J. P.	164	New York	55	24. Jan. 1907	26. Nov. 1918	Svendborg, Dnm.	Accident	500
26711	2485	Sørensen, R.	33	Tacoma	35	10. Juni 1908	23. Okt. 1918	Vejle, Danmark	Pul. Tuberculosis	1,000
3005	2486	Nielsen, Hans	52	Joilet	71	29. Aug. 1891	25. Nov. 1918	Skanderborg, Dnm.	Arteris Sclerosis	1,000
27361	2487	Ernst, E. R.	227	Detroit	37	13. Okt. 1908	23. Nov. 1918	Kjeldby Sogn	Pneumonia	1,000
38505	2488	Larsen, Harry	181	Sidney	25	2. Jan. 1915	22. Nov. 1918	Viborg, Danmark	Infuenza	1,000
32206	2489	Jensen, J. P.	4	Racine	46	8. Marts 1911	9. Nov. 1918	Kalundborg, Dnm.	Pneumonia	500
5891	2490	Petersen, Hans	91	St. Paul	58	21. Okt. 1898	13. Nov. 1918	Roskilde Amt	Panifloma	1,000
36883	2491	Christensen, H. T.	304	Renson	35	8. Jan. 1914	7. Nov. 1918	Dysted, Sjælland	Pneumonia	1,000
28783	2492	Brandt, H. E.	210	Grand Rapids	28	27. Maj 1909	26. Nov. 1918	Sarta, Mich.	Accident (Auto)	1,000
10347	2493	Smith, H. J.	46	Perth Amboy	28	27. Febr. 1900	8. Nov. 1918	Perth Amboy, N. J.	Pneumonia	500
41591	2494	Andersen, E.	39	Oakland	21	6. Febr. 1917	10. Dec. 1918	Racine, Wis.	Int. Obstruction	500
39882	2495	Nielsen, N. C.	4	Racine	23	29. Dec. 1915	29. Nov. 1918	Browst, Danmark	Pneumonia	250
28702	2496	Nielsen, A. B.	43	Danver	28	14. Maj 1909	9. Dec. 1918	Chicago, Ill.	Pneumonia	500
42298	2497	Pedersen, Chr.	119	Pueblo	27	17. Sept. 1917	12. Dec. 1918	Dummerby, Danmar	Typhoid Fever	250

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessments Nr. 233, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1 Marts 1919 og senest den 15. Marts. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 1, Løbe Nr. 234, senest den 1. Feb., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget i Jan. Maaned skal betale Aars Nr. 1, Løbe Nr. 234 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 1, Løbe Nr. 234, er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. Marts 1919.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Overtillidsmand Broder

Chr. Nielsen

Fra Minneapolis besøger New York og Brooklyn.

Det blev oplyst i Central-Komiteen for Greater New Yorks Loger, at Broder Chr. Nielsen vilde besøge New York og Brooklyn i de første Dage af December Maaned. Da Loge Nr. 258 Fredensborg havde Møde den 4de December, blev det vedtaget at indbyde Broder Nielsen til dette Møde. Da det nærmest man kaldes en Begivenhed, naar vi her i New York og Brooklyn har Besøg af Overbestyrelsens Medlemmer, blev Nyheden meddelt i samtlige Loger, og alle 5 var da ogsaa talrigt repræsenteret.

Det vil imidlertid blive for vidtløftigt at give et fuldstændigt Referat af dette livlige Logemøde. Brødrene fulgte Broder Niensens Foredrag med levende Interesse, og at dømme efter det livlige Bifald, som hørtes efter Foredraget, syntes det, som de tilstedeværende i et og alt var i Favør af Broder Niensens Udtalelser.

Det syntes særlig at vække Interesse i Forsamlingen, da Broder Nielsen udtalte Ønsket om, at D. B. S. i en nær Fremtid vilde komme til en god Forstaaelse i Spørgsmaalet om Distrikts-Konventioner. — han henviste til de forskellige Komiteer, som bliver nedsat paa de nuværende Konventioner, og som umulig kan give de mange indsendte Forslag en grundig Behandling i det korte Tidsrum, der er givet dem til dette Arbejde, og paa Konventionen blev der som Regel kun taget Hensyn til Komiteernes Rapport.

Valget af Overbestyrelse, efter det nuværende System, lod ogsaa meget tilbage at ønske. De Mænd, der bliver foreslaaet til disse Embeder, er mange Gange kun kendte indenfor en snæver Kreds. Hvor mange af de tilstedeværende Delegerer paa Konventionen i St. Paul kendte for Ex. Chr. Nielsen fra Minneapolis?

Logerne har imidlertid selv Skylden for, at dette Spørgsmaal ikke er løst for længe siden. Nogle Loger vil have Distrikts Konventioner, andre vil have Distrikts Loger o. s. v. Opnaa først Enighed imellem de forslagstillende Loger, og Spørgsmaalet vil uden Tvivl blive løst til hele Samfundets Tilfredshed; det er udenfor al Tvivl, at gaar denne Sag i Orden, da vil Brødersamfundet voxe, maaske til det dobbelte Medlemsantal — livlig Tilslutning fra de tilstedeværende Brødre.

Selvfølgelig kunde de 5 Loger ikke være samlet til et fælles Møde, uden at vort Alderdomshjem kom paa Tale. Der arbejdes nemlig med fuld Kraft i alle Logerne, for at Medlemmerne selv skal overtage Alderdomshjemets Gæld ved at købe Bond for \$10 og op. De store Renter af fremmede Penge har nemlig lagt et stærkt Tryk paa Hjemmets Udvikling; men ogsaa her kom Broder Nielsen os til Hjælp, idet han ikke alene varmt anbefalede Sagen, men tillige købte Bonds for \$50. Hjemmets Bestyrelse takker Broder Nielsen for den gode Støtte. Alt i alt en vellykket Aften, og Brødrene i Greater New York siger derfor paa Gensyn og Tak for Besøget.

Et godt og heldbringende Nytaar ønskes alle Brødrene af

SOPHUS NYBOE.

Samfundets Fremgang.

Broder Nyboe har Ret i hans Artikler om D. B. S. Fremgang, at vi kom tilsammen, talte vort Modersmaal, opretholdt gamle Sættik og Fester. Ja, i de Aar var der Interesse for D. B. S. og det gik rask fremad, der var stor Indvandring fra Danmark. Brødrene mødte næsten altid fuldtallic til Møderne, der var Liv paa hele Linien, vi var alle fødte i Danmark, var alle lige fattige, men i vor bedste Alder, nu er de fleste af dem, som arbejdede den Gang, bleven gamle, mange har ikke mere Lyst til at gaa til Møderne. Mange er bleven for godt ved det og har af den Grund tabt Interesse. Ja,

der er dem, der ligefrem er gaaet ud, fordi de blev velhavende.

Nu er der blot faa, som kommer til Møde hver Gang, andre kommer 3—4 Gange om Aaret, og Størsteparten kommer næsten aldrig; man kan blot lægge Mærke til Afstemningerne, saa kan man se, hvilke Loger der er Liv i.

Vi har her i Loge Nr. 106 fra 70—80 Medlemmer, som er fødte her i Landet. Sønner, som de gamle Brødre har sørget for at faa ind i D. B. S., der er ikke mange af dem, som kommer til Møderne, og hvad er Aarsagen? De er kommen ind i D. B. S., men har endnu ikke Interesse i Møderne. De er ikke med til at sige noget, om de ogsaa taler godt Dansk, og hvorledes er det saa i de store Byer, hvor de Unge saa at sige aldrig taler Dansk. Vi gamle er fødte og opdragne i Danmark, og de er fødte og opdraget her, det skaber en stor Forskel. Broder Nyboe siger: skal Tanken, som gaar ud paa at opretholde Minderne fra Hjemlandet, være andet og mere end en tom Frase, da maa Sproget vedblivende være Dansk. Heri har han ret, men de Unge har ikke Minderne, og deres Sprog vil altid blive det amerikanske.

Redaktionsartiklen om Sproget er god, og skulde der vise sig, som der staar, en Mulighed for en forøget Immigration nu efter Krigen, da gaar D. B. S. en god Fremtid i møde, men vil det modsatte vise sig, da tror jeg vi kan hurtigere lære en Nykommer Amerikansk, end vi kan lære en Indfødt Dansk. Men som Broder Nyboe siger: det var ønskeligt, om virkelig sagkyndige Brødre vilde tage dette Spørgsmaal op. Vi har jo nok af dem indenfor D. B. S. Men det ser ud som vore lærde Brødre ikke befatter sig med at skrive i dette vort Samfundsblad.

Broderlig Hilsen og glædeligt Nyt Aar.
P. C. PAULSEN.

Soldaterfest i Chicago.

Loge Nr. 17 i Chicago har i Sinds den 2den Februar, som bliver en Søndag, at arrangere en større Festlighed til Fordel og til Ære for Brødre og Brødrenes Sønner, som enten har været eller endnu er i Onkel Sams Tjeneste. Der vil blive udarbejdet et stort og interessant Program, som senere vil blive bekendtgjort i Bladene, og Logen gør sig Haab om at praktisk talt alle Brødrene med Familie vil møde op ved denne Lejlighed for at hædre Deltagerne i Verdenskrigen.

De Brødre af Loge Nr. 17, hvis Sønner har været i Militærtjeneste under Krigen, bedes om saasart som muligt at indgive disses Navne til Sekretæren i Nr. 17, Broder J. P. Jørgensen, 846 No. Central Park Ave., Chicago, Illinois.

Samfundsbladet.

Jeg har læst meget i Samfundsbladet om at skaffe nye Medlemmer. Brødersamfundet er jo heldigere stillet end de fleste andre danske Foreninger i Amerika derved at vi har et Samfundsblad, hvor Medlemmerne kan udveksle deres forskellige Meninger. Jeg kom til at tænke paa hvad der kunde udrettes i Danmark for Brødersamfundets Sag, hvis Medlemmer efter at de har læst deres Blad, vilde adressere det til deres Fødeby. De fleste Byer i Danmark har jo en offentlig Læsestue, enten det saa er i Form af et Højskolehjem, Haandværkerforening eller lignende. Jeg er overbevist om, at Bladet vilde blive læst med Interesse af vordende Emigranter, der agter sig til U. S. A., og giv dem en Forstaaelse af Brødersamfundets Arbejde, og mange vilde rejse hjemmefra med det Forsæt at slutte sig til Brødersamfundet med det allerførste de landede i Amerika. Havde jeg, da jeg for 28 Aar siden rejste fra Danmark, haft Begreb om, at der existerede et saadant Brødersamfund herovre, da vilde jeg rimeligvis have tilhørt det mange Aar før, og mulligvis været befriet for mange af de Skuffelser, der falder i de flest Emigranternes Lod.

Tænk over det, Brødre; kast ikke Bladet hen i en Krog, før Du har læst det fra Ende til anden. Sæt et Frimærke paa og adresser det til din Fødeby; paa den Maade vil Bladet blive læst fra den ene Ende af Danmark til den anden.

Med broderlig Hilsen,
R. RASMUSSEN,
Minneapolis, Minn.

Soldater af dansk Afstamning.

Imidlertid de Soldater, til hvem General Pershing fornyligen har givet Regeringens "Hæderskors for fremragende Tjeneste," er to af vore egne, Corporal Julius Nielsen og Menig Victor Fredlund.

Corporal Julius Nielsen af Company H, 53. Infanteri, fik Hæderskorset for det overordentlige Heltemod han udviste i Kampen ved Landersbach i Elsass. Sammen med de 50 Soldater i hans Afdeling modstod han et Angreb af en tysk Stormkolonne paa 300 Mand. Selv efter at være blevet saaret holdt han Stillingen under et meget haardt Bombardement og nægtede at forlade Pladsen og søge Lægehjælp før Fjendens Angreb var slaaet tilbage. Julius Nielsen kommer fra Lincoln, Minn., hvor han boede hos sin Bedstemoder, Fru Christiane Christensen.

Menig Victor Fredlund af Company C, 315 Ingeniørbatallion, fik Hæderskorset "for overordentligt Heltemod udvist i Kampen ved Preny i Frankrig." Efter et Strejftog ved Daglys ind i de tyske Linier var han sammen med andre Soldater paa Tibagetog under hæftigt Beskydning fra tysk Side. Da saa man en saaret Infanterisoldat, der laa ubejælpelig og uden Dækning, under fuld Ild fra Tyskernes Maskingeværer og Batterier. Fredlund løb op til ham til Trods for Kuglerregnen, og da han fandt, at Soldatens ene Ben næsten var skudt af og at han blødte stærkt, forbandt han Benet og bar ham igennem Spærrelsen til en dækket Stilling. Han gik saa tilbage efter Hjælp og fik den saarede baaret til Hospitalet, og ved denne modige Daad frelste han Soldatens Liv. Fredlund er en Søn af John F. Fredlund i Kingsbury, Cal.

Henry Iversen af New Haven, Conn., en af de to Soldatersønner søn D. B. S's Over-Vice-Præsident Søren Iversen har givet til Onkel Sam, var blandt de første Soldater, der landede i Liverpool i Juni 1917, og han nød ved den Lejlighed den Ære at være den første amerikanske Soldat, der hejsede Stjernerne og Striberne paa engelsk Grund. Henry Iversen er ved Flyvekorpsen.

NY BESTYRELSE.

Cut Off Lake Loge Nr. 195, D. B. S., valgte ved Mødet den 3die December følgende Bestyrelse:

Ex-Præsident, Søren Lund Jensen; Præsident, John Jacobsen (gvt.); Vice-Præsident, Søren P. Petersen; Sekretær, A. Jensen (gvt.); Kasserer, Chr. Jensen; Tillidsmand, Thomas Jensen (18 Md.); Fører, Anton Chr. Andersen (gvt.); Indre Vagt, Otto Wolff (gvt.); Ydre Vagt, Rasmus Rasmussen; Sygeformand, Chr. Jensen.

TIL MEDLEMMER AF LOGE NR. 1.

Loge Nr. 1 afholder Valg af en Lovkomite for Konventionen, og Indsættelse af ny Bestyrelse, Tirsdag den 7de Januar 1919.

JOHN TRALLE, Sekretær.

Omaha Loge No. 19's

næste Møde afholdes i Logen ny Lokale, "Eagle Hall," 1515 Capitol Ave., Tirsdag den 14de Januar.

RESOLUTION.

New York, N. Y., 3die Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Harald Leonard Weiss, Medlem af "Modersmaalet" Loge Nr. 164 af D. B. S., er afgaaet ved Døden den 4de November 1918, vedtoges følgende Resolution ved Logens Møde den 14de November:

At Logen beklager meget Tabet af en god og trofast Broder, og vi bevidner hans efterladte Hustru og Familie vor dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

At vi draperer Logens Charter med Sørgefjør for et Tidsrum af 30 Dage til Ære for hans Minde.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i Medlemsbladet samt en Kopi af samme tilsendes afdødes efterladte Enke. Paa Loge Nr. 164's Vegne,

L. PETERSEN, Præsident.
CHR. OLSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

New York, N. Y., 3die Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Jens Peter Mortensen, Medlem af "Modersmaalet" Loge Nr. 164 af D. B. S., er afgaaet ved Døden den 27de November 1918, vedtoges følgende Resolution ved Logens Møde den 29de November:

At Logen beklager meget Tabet af en god og trofast Broder og vi bevidner hans Efterladte Hustru og Familie vor dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

At vi draperer Logens Charter med Sørgefjør for et Tidsrum af 30 Dage til Ære for hans Minde.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i Medlemsbladet samt en Kopi af samme tilsendes Afdødes efterladte Enke. Paa Loge Nr. 164's Vegne,

L. PETERSEN, Præsident.
CHR. OLSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Dike, Iowa, 2. Dec. 1918.
I Anledning af at vor fælles Broder Gustave Lindholm afgik ved Døden den 19de November 1918, 29 Aar gammel, vedtog Loge Nr. 144, D. B. S., paa Mødet den 23de November 1918 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Brøders Efterladte Logens dybeste Medfølelse og Sympathi i deres store Sorg. At denne Resolution indføres i Logens Protokol i D. B. S. Maanedssblad og Den Danske Pioneer samt at et Kopi bliver tilsendt hans Efterladte samt at Logens Charter beklædes med Sørgefjør for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Logens Vegne,

CHRIST MAAG, Præsident.
G. L. JENSEN, B. F.

RESOLUTION.

Petaluma, Cal., 23die Nov. 1918.
Da det har behaget den almægtige Gud i sin Visdom at bortkalde fra vor Midte vor kære Broder, Anders Jensen, et skattet og aktivt Medlem af "Golden West" Loge Nr. 143 af Det Danske Brødersamfund i Amerika, saa være det besluttet, at Logen herved bevidner sin dybtfølte Sorg over Tabet af denne vor Broder, som ogsaa vor varmeste Sympathi for hans efterladte Slægtninge.

Tillige være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgefjør for et Tidsrum af 30 Dage, samt at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi deraf sendes til hans efterladte Slægtninge og Det Danske Brødersamfundets Maanedssblad.

J. J. PETERSEN,
W. NEERGAARD,
H. O. BROWN,
Resolutions Komite.

Fra Nr. 298, Chicago.

Den 6te December havde "Kronborg" Loge Nr. 298 et af de bedste Møder i Logens Historie. Til trods for at Logen endnu har 21 unge Brødre under Fanen, var ikke mindre end 46 Brødre ud af 92 mødt op, hvilket jo tilstrækkelig vidner om Brødrenes Interesse for Logen.

Der foretoges Bestyrelsesvalg og hele den gamle Bestyrelse genvalgte med Akklamation. Der var nok flere, der kunde have ønsket at trække sig tilbage, men der hjalp ingen kære Mor. Der var Liv og Gemytlighed over det hele.

Efter Bestyrelsesvalget foretoges der Valg til Konventionen, hvor Broder Claus Jensen, Logens Delegat ved sidste Konvention genvalgte med overvældende Majoritet. Som Brodersamfundsmænd findes der ingen bedre end "Claus," og Logen er stolt over at kunne blive repræsenteret ved ham. Som Stedfortræder blev Sekretæren Axel Jensen valgt.

Nu begynder Brødrene saa smaat at komme tilbage fra Hæren. Vi har allerede faaet 2 hjem, men da de fleste af dem er "across," varer det jo vel lidt endnu, inden vi har dem allesammen igen. Vi skriver flittigt til dem alle og faar ogsaa Svar fra de fleste af dem. Vi har haft en Broder alvorlig saaret, Fred O. Nielsen, ved "The Dandy First." Han blev skudt gennem Laaret og laa i lang Tid paa Hospitalet i England, men er nu rask igen. En anden af de unge Brødre, Koldtoft-Andersen, er i Sibirien, paa Vejen over sendte han os et Kort fra Japan: "All well and fine."

Med Haabet om en glædelig Jul og Ønsket om et godt Nytaar til alle Brødre haaber jeg paa god Fremgang for D. B. S. i 1919.

A. JENSEN, Sekretær.

En Forordning som burde ophæves.

Det Referendumforslag, som paa Overbestyrelsens Tilskyndelse blev vedtaget ved Krigens Udbrud, om ikke at optage Medlemmer i Samfundet, som var udskevne til Militærtjeneste, saa længe som Krigen varede, burde paa dette Tidspunkt, selv om Freden endnu ikke er underskrevet, ophæves.

Som Forslaget den Gang fremkom var det ganske i sin Orden; det var en Forholdsregel, som vi ikke kunde forsvare at lade gaa upaaagtet hen, thi vi vidste den Gang ikke, hvor længe Krigen vilde vare eller hvorledes Enden vilde komme.

Nu derimod er Vaabenstilstanden erklæret, og det sidste Skud er efter alles Formening affyret. Tyskland er i en oprevet Tilstand, har overleveret sin Flaade og store Masser af andre Krigsmaterialer, og dog kan det, hvis man kan tro paa Beretningerne i Bladene, endnu vare 5 a 6 Maaneder, inden Freden bliver underskrevet.

I al den Tid vil vi altsaa ikke være i Stand til at optage en Mand, som er Militær, og det er et Forhold, som efter min Formening hurtigst mulig burde ophæves. Nu kommer en stor Del af de unge, raske Mænd hjem fra Fronten og fra Training Camps, og i andre Foreninger sætter man ligefrem en Præmie paa at faa dem, idet man nedsetter Indskudspengene saa længe som de er i Uniform, medens vi nægter at optage dem.

Vor ærede Overbestyrelse burde være lige saa hurtig i Vendingen med at faa ovennævnte Forordning ophævet, som de var med at faa den indført, thi ellers bliver Brodersamfundet ladet bag ud af Dansen.

Den hurtigste Maade, hvorpaa dette uheldige Forhold kunde ophæves, vilde være, at Overbestyrelsen strax udsendte Forslag om Referendumafstemning i denne Sag, i Stedet for at vente 5-6 Maaneder, til Freden er underskrevet, eller den langsomme Fremgangsmaade med at 12 Loger kommer i Forbindelse og fremsender Forslag desangaaende.

San Francisco, Cal., den 16de December 1918.

CARL MYGIND.

En Jul i Grønland.

Nu da det er Jul igen, kom jeg i Tanker om de forskellige Slags Jul jeg har oplevet.

Jeg erindrer Julen i mine Barndoms Dage derhjemme paa Heden i Sønderjylland. Det var fattigt, men vi havde altid en glædelig Jul. Men den mest glædelige Jul var da min Hustru levede og vi holdt Jul i Familiens Skød tilligemed de smaa Børn. Det var den bedste Jul.

Jeg har holdt Jul som Soldat paa de danske-vestindiske Øer, men Julefesten synes ikke at passe til det varme Klima. Jeg har holdt Jul paa Dampskibe som Sømand, til Rørs eller paa Udkig. Ja, en Juleaften som Vagt over Fortøjninger i Seattle Havn, gav jeg en hjemløs Tramp en god Forplejning og redte ham et Leje i Sejldug ved Siden af "Donkey Boileren."

Men det var om min Jul i Grønland jeg vilde skrive, da den er den bedste jeg har holdt, medens jeg flakkede omkring. Den Jul var særegen for Kryolithbruddet i Ivigtut, da det var første Gang der var Damer med. Bestyreren havde nemlig været i Danmark om Sommeren og var bleven gift og bragte Frue og Selskabsdame derop, og de to Damer gjorde deres bedste for at lave Julen saa fornøjelig som mulig. Tilberedelsen begyndte en Ugestid i Forvejen med at vi alle købte en Julegave paa Varehuset, som bestod af Strømper, Vanter, Stormhuer, Cigarer, Tobak, eller Knive. Det var hvad vi havde at vælge imellem. Sagerne blev saa afleveret til Damekomiteen, som nummerede dem, og de selv lagde til en lille Genstand af bric a brac til hver. Jeg fik en Cigarholder i Form af en Kakkellov med Askeskuffe og Røret for Tændstikker. Juleaftens Nadver blev spist paa de forskellige Huse, Flæsketeg, Sylte og det bedste Landet formaade, og efter at det var tilside gik vi alle til vort Forsamlingshus, kaldet Kroen, hvor Damerne havde arrangeret en Bazar af Gaverne. Damerne stod selv for Kaffe og Kage Butikken. Pakhusforvalteren for Dry Goods, Maskinmesteren for Hardware, Doktoren for at kaste Ringe efter Knive. Bestyreren for Tambolaen og Assistenten for den automatiske Vægt, som var hjemmelavet. Pakhuskarlen og Bryggeren skænkede engang imellem en lille Snaps og et godt Glas Øl. Saa blev der Liv, da vi begyndte at trække vore Numre. Hvis en traf og fik to Numre paa Kaffe og Kage og en anden to paa Strømper, saa blev der handlet, altsammen gemytlig. Efter at alt var bortloddet og Gaverne uddelte, blev der Præmieskydning med Salon Riffel og Sang af et Sangkor, indøvet af Bestyreren. Saa blev Salen ryddet og Kok og Koksmaten kom med Punch og Bageren med Kage. Bestyreren holdt saa en Tale for os, og enkelte af Mandskabet, som var bleven lidt dristige efter Punchen, holdt ogsaa Tale for Bestyreren og Damerne for den glade Aften. Derefter spillede Violon og Fløjten op til Dans, hvor atter de dristige bød Damerne en Svingom, og Resten af Mandskabet dansede med hinanden og Doktoren. Da vi alle var saa sunde, at Doktoren ellers ikke havde andet at bestille end at gaa paa Jagt og forbinde en Finger en Gang imellem, naar en blev klemt eller slaaet med en Hammer. Saaledes holdt vi Jul i Grønland i Vinteren 1887. Det var vel ikke hvad Kirkefolk vil kalde Jul, men det var Jul for os og en Adspredelse, som mindedes længe af os, som var indefrosset og aflukket fra Yderverdenen for 7 Maaneder. Det var tidlig Morgen, da vi gik hjem, men Nordlysene brændte, saa det var lyst som Dagen.

Hilsen til Kammeraterne, som var med.

P. C. PAULSEN.

TIL MEDLEMMERNE AF LOGE NR. 17.

Chicago, den 1ste Januar 1919.
Januar Kvartal er forfalden til Betaling og maa være betalt inden 30 Dage fra Dato.

Logens ny Sekretær er J. P. Jorgensen, 846 N. Central Park Ave., Tel. Belmont 1053.

A. C. OLSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Denver, Colo., 18de Dec. 1918.
Denver Loge Nr. 43 af Dansk Brodersamfund beklager herved Tabet af en trofast Broders Død, Axel Bernhart Nielsen. Han var født i Chicago den 9de Februar 1891. Døde den 9de December 1918, efter kun nogle Dages Sygeleje. Ved Logens Møde den 13de December vedtoges følgende Resolution:

Logens dybeste Sorg og Sympathi er med vor Broders Hustru, Børn og efterladte Forældre.

Være det besluttet, at Logens Charter draperes med Sørgenor i et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i Brodersamfundets Blad samt et Kopi af samme tilstilles vor afdøde Broders Hustru.

Paa Denver Loge Nr. 43's Vegne,
BERTEL P. LARSEN, Præs.
JAMES WESTERGAARD, Sekr.

RESOLUTION.

Worcester, Mass., 15de Dec. 1918.
I Anledning af at vor fælles Broder Sergeant John Chr. Andersen er død paa Slagmarken i Frankrig, vedtog Niels Finsen Loge Nr. 192, D. B. S., paa Mødet den 14de December 1918 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Forældre og Søskende Logens dybeste Medfølelse og Sympathi i deres store Sorg; at denne Resolution indføres i Logens Protokol, i D. B. S. Maanedssblad og Den Danske Pioneer samt at en Kopi bliver tilsendt hans Forældre, og at Logens Charter beklædes med Sørgenor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Loge Nr. 192's Vegne,
MARTIN SALMONSEN, Præs.
CARL ROAGER, Sekretær.

RESOLUTION.

Worcester, Mass., 15de Dec. 1918.
I Anledning af at vor fælles Broder Corporal Carl Miller er død paa Slagmarken i Frankrig, vedtog Niels Finsen Loge Nr. 192, D. B. S., paa Mødet den 14de December 1918 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Forældre og Søskende Logens dybeste Sympathi i deres store Sorg.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol, i D. B. S. Maanedssblad og Den Danske Pioneer samt at en Kopi bliver tilsendt hans Forældre, og at Logens Charter beklædes med Sørgenor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Loge Nr. 192's Vegne,
MARTIN SALMONSEN, Præs.
CARL ROAGER, Sekretær.

RESOLUTION

Denver, Colo., 20de Dec. 1918.
Denver Loge Nr. 43 af Dansk Brodersamfund beklager herved Tabet af en trofast Broders Død: Christen Christensen. Han var født i Trevad, Danmark, den 6te November 1871. Døde den 17de December efter kort Sygeleje. Ved Logens specielle Møde den 18de December vedtoges følgende Resolution:

Logens dybeste Sorg og Sympathi er med vor Broders Hustru og Børn, at have mistet en god og tro Ægtefælle og Fader.

Være det besluttet, at Logens Charter draperes med Sørgenor i et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i Brodersamfundets Blad samt et Kopi af samme tilstilles vor afdøde Broders Hustru.

Paa Denver Loge Nr. 43's Vegne,
BERTEL P. LARSEN, Præs.
JAMES WESTERGAARD, Sekr.

RESOLUTION.

Weeping Water, Neb., 3. Dec. 1918.
Eftersom vor fælles Broder Jens Christiansen afgik ved Døden den 24de Oktober af Pneumonia og at Weeping Water Loge Nr. 125 ved hans Bortgang har mistet en agtet og trofast Broder af D. B. S., blev det vedtaget at indrykke følgende Resolution i vort Samfundsblad og samme indføres i Logens Protokol, og at sende en Kopi til hans efterladte Søster for derved at bevidne vor Medfølelse i hendes dybe Sorg samt at vi beklæder Logens Charter med Sørgenor for 30 Dage til Ære for hans Minde.

Paa Loge Nr. 125's Vegne,
CHRISTIAN J. ELGAARD, Præs.
NELS SOGARD, Sekretær.

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 28de Nov. 1918.
I Anledning af vor Broder Christian Jensens saa ubetimelige Død, den 10de November, er det ved vort Møde den 26de November vedtaget:

At Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem, og at vi derfor til Ære for hans Minde draperer vort Charter for 30 Dage.

At vi bevidner vor Sympathi for hans efterladte Hustru og uforsørgede Børn.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol, indsendes til vort Maanedssblad samt et Kopi tilsendt hans Efterladte.

"Holger Danske," D. B. S. Nr. 58.
POVL JENSEN, Præsident.
JOHN R. MALMQUIST, Sekr.

RESOLUTION.

Port Chester, N. Y., 6te Dec. 1918.
Eftersom vor fælles Broder Christ. Silleman Hansen afgik ved Døden den 17de Oktober 1918 og at Logen ved hans Bortgang har mistet en agtet Broder af vor Loge, blev det vedtaget at indrykke nævnte Resolution i D. B. S. Samfundsblad og tilføres Logens Protokol, og en Kopi af samme tilsendes hans efterladte Forældre, for derved at bevidne vor Medfølelse i deres store Sorg, samt vedtaget at drapere Logens Charter med Sørgenor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Dannevirke Loge Nr. 50's Vegne,
NIELS MADSEN, Præsident.
CHRISTEN IVERSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Seattle, Wash., 22de Nov. 1918.
Ved Mødet den 20de November modtog Logen det sørgelige Budskab, at Broder Ed R. Conradsen, født i Davenport, Iowa, den 26de September 1886 afgik ved Døden den 16de November i San Diego, Cal. Derfor besluttede Logen at vedtage følgende Resolution:

At Logen dybt beklager Tabet af vor afholdte Broder i hans bedste Manddoms Aar; vor Medfølelse og dybeste Sympathi gaar frem til hans efterladte gamle Fader og Søskende, og fælles med dem vil vi føle Savnet ved denne Broders tidlige Bortgang.

Endvidere være det besluttet at til Ære for vor afdøde Broders Minde bliver Logens Charter draperet med Sørgenor for et Tidsrum af 30 Dage. Denne Resolution bliver indført i Logens Protokol, en Afskrift af samme sendes til Afdødes Familie samt bliver optaget i Det Danske Brodersamfunds Blad.

Paa Loge Nr. 29's Vegne,
E. STOFFERSEN, Præsident.
L. CHRISTENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Tacoma, Wash., 1ste Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Rasmus Sørensen afgik ved Døden den 23de Oktober 1918, beklager Loge Nr. 33 Tabet af en agtet Broder af Logen og Samfundet, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage samt bevidner vor dybtfølte Sympathi for hans efterladte Slægtninge.

Paa Loge Nr. 33's Vegne,
ANDERS ANDERSEN, Præsident.
N. M. RASMUSSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michalisen,
Supreme Secretary, 917 Omaha National
Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second-class matter January
28, 1916, at the post office, Omaha, Nebras-
ka, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michalisen, 917
Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Rolf Husmannsen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504 Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. JANUAR 1919.

Meddelelser fra
Over-Sekretæren.

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maanedens for at
komme i Betragtning i det følgende
Númer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og
maa være Over-Sekretæren i Hænde
senest den 20de i Maanedens.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling for
Annoncer opkræves fra Logerne i Juli
og Januar Maaned sammen med an-
dre Regninger til Generalfondet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Med-
delelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udveksles Svar gennem Bladet angaa-
ende Forhold paa forskellige Egne,
naar man holder sig til Fakta. Medde-
lelser om Logernes Virksomhed og
Fremgang modtages ogsaa gerne fra
Sekretærene, Komite-Medlemmer eller
fra de enkelte Medlemmer. Uønske-
tede og lange Beskrivelser af Festlig-
heder bør helst undgaaes.

Naar Adresseforandringer indsen-
des til Hovedkontoret fra Logernes
Sekretærer bedes saadanne Forandrin-
ger skrevne paa særskilt Papir, saa-
ledes at de kan overgives til Bladets
Expedition. Vi faar ofte Breve an-
gaaende Logernes og Samfundets Af-
færer, hvori der ogsaa er anført
Adresseforandringer. Der kan paa
denne Maade let opstaa Misforstaael-
se og den mest praktiske Maade er
derfor at indsende Adresseforandrin-
ger paa særskilt Papir.

Det er ikke alene unødvendigt men
ogsaa misvisende at opgive et Med-
lems Hovednummer og Logenummer, naar
hans Adresse paa Bladet skal foran-
dres. Sekretærene bedes bemærke

Sedlen forneden paa denne Side og
deraf se, hvilke Oplysninger der øn-
skes, naar en Adresse skal forandres.
Medlemmets Navn, Nummer paa den
Loge han hører til, den gamle Adresse
samt den nye Adresse — det er alt.
Vi kan ikke finde et Medlems gamle
Adresse ved Hjælp af hans Hovednum-
mer i Samfundet; Postvæsenet har
visse Regler hvorefter vi maa føre
vor Adresseliste, og denne Liste har
ikke noget med Samfundets almindel-
lige Bogføring at gøre.

Ny Tilslutning.

Aaret 1919 burde blive et Banner-
aar for Det Danske Brodersamfund
med Hensyn til ny Tilslutning. Der er
mange Grunde, hvorfor D. B. S. burde
gaa en sund og kraftig Væxt imøde,
og blandt disse staar først og frem-
mest den faktiske Omstændighed, at
vor Værdi, som vore Medlemmer nu
samlet ejer og som vi kan tilbyde nye
Brødre en Andel i, stadig voxer, og
som selv i dette Øjeblik kan taale at
sideslilles med alle andre gensidige
Assuranceselskaber, baade store og
smaa. At vore Medlemmer saavel som
andre Danske i Amerika har Forstaa-
elsen heraf viser sig bedst derigennem
at vort Samfund i de sidste to Aar
trods Krigen og dens forvirrende Ind-
flydelse samt ikke mindst den Epide-
mi, som har raset blandt Civile over
hele Landet, alligevel har været i
Stand til at hævede sit Omfang og har
nydt Fordelen af en Tilgang, som me-
get nær holder Stand med den natur-
lige Afgang.

Naar der hen i det nye Aar atter
bliver udarbejdet en officiel Rapport
over Samfundets finansielle Stilling,
bør Medlemmerne lægge sig denne
særlig paa Hjertet og skaffe dens Re-
sultater den videst mulige Udbredelse
blandt alle Danske, som vi kan inde-
slutte i vort Samfund. Grundvolden i
vort Samfund er og bliver jo nemlig
den finansielle Basis, selv om vi ogsaa
tilbyder andre Fordele, der virker til
speciel Nytte for Brødrene.

Netop i den Periode, som vi træder
ind i efter den store Verdenskrig, er
der et Argument, som man trygt kan
anvende overfor mulige Kandidater. I
tidligere Aaringer har man ofte mødt
den Forklaring blandt Folk, at den
ubemidlede Arbejder kun daarlig har
Raad til at abonnere til de Fordele
som en Assurancepolicy gjemmer.
Denne Indvending har jo egentlig al-
drig holdt Stik; thi det er netop Man-
gen med smaa Midler, som trænger
haardst til D. B. S's Støtte, og en
Livsassurance bliver paa et vist Tids-
punkt ligesaa nødvendig for Folk i
smaa Kaar som Taget over Hovedet.

Men Landet har nylig gennemgaaet
og svæver endnu i en usædvanlig Vel-
standsperiode, som har berørt saa at
sige alle. Der har været rigeligt Ar-
bejde til gode Lønninger; selv om Li-
vets Fornødenheder samtidig har væ-
ret meget høje saa har der dog med

den økonomiske Sans, som særlig vi
Danske forstaa os paa, været Lejlig-
hed til for de flestes Vedkommende at
lægge noget tilside, eller ihvertfald til
at leve i bedre Kaar og opfylde en-
hver rimelig Forpligtelse mod sin Fa-
milie. Et godt Exempel paa, hvad der
med nogen Sparsommelighed kan ud-
rettes er den store Udbredelse, som
Regeringens forskellige Obligationer,
udstedte i Anledning af Krigsomkost-
ningerne, har vundet blandt Folk i
næsten alle Forhold. Særlig det sid-
ste Krigsmaal fik en storslaet Udbre-
delse i smaa Beløb, idet der i vor Na-
tion med sine hundrede Millioner
Indvaanere er tegnet Subskriptioner
af 20 Millioner Købere, hvilket prak-
tisk talt betyder et Liberty Bond i
hvert Hjem, medens mange Hjem har
erhvervet sig Bonds ogsaa fra de tre
foregaaende Tegninger.

Man kan i Grunden ikke tænke sig
nogen bedre Anvendelse for de Renter
som aarligt oppebæres af disse Bonds
end at anvende dem til Assessments-
bidrag som Medlem i Det Danske Bro-
dersamfund. Mange er tilbøjelige til at
undervurdere disse tilsyneladende
Smaabeløb, som Bondsejere saaledes
kollektorer hos Onkel Sam, men hvis
man tænker Sagen nøje over, saa be-
høver man ikke at være Ejers af man-
ge Bonds for at erhverve en Livs-
police i D. B. S. kvit og frit saalænge
man lever.

Hvis en Mand ejer \$200 i Liberty
Bonds kan han staa assureret for \$500
i Det Danske Brodersamfund saalænge
han lever, ifald hans Alder er 34
Aar eller derunder. Hvis han kun er
24 Aar kan han assurere sig for \$1,000.
Som et andet Exempel tjener, at en
Mand i 40 Aarsalderen, der ejer \$500
i Bonds, kan lade sig assurere for
\$1,000, og saaledes kan man anstille
Beregninger i det uendelige over hvad
de Bonds, som saa mange Mennesker
nu ejer, kan udrette paa Livsassuran-
cens Omraade. De smaa Kuponer,
som sidder paa en Bond og bliver be-
talbare hvert Halvaar, vil dække Ud-
gifterne til et Medlemsskab i D. B. S.
Og disse Kuponer kan aldrig gaa op
eller ned i Pris; de har stedse den
samme Værdi og er ligesaa gode som
kontante Penge.

Disse Tanker bør Medlemmerne
lægge sig paa Sinde i det nye Aar og
benytte dem overfor Udenforstaaende.
Det vilde lægge et særligt lyst og op-
muntrende Præg over den tilstuden-
de Konvention, ifald det første Halv-
aar i 1919 kunde opvise en stor Til-
gang af nye Medlemmer.

Krigens Ofre.

Det Danske Brodersamfund handle-
de hurtigt og bestemt i Spørgsmaalet
om Muligheden af en forøget Dødspro-
cent paa Grund af at saamange af
Medlemmerne deltog i Krigen. Det er

et Held, at det Ændringsforslag, som
vedtoges for halvandet Aar siden, ikke
er traadt i praktisk Anvendelse, men
dets hurtige Vedtagelse viser, at den
rette Stemning herskede i vore Ræk-
ker og at vort Samfunds Medlemmer
var villige til at bringe ogsaa dette
Offer til Nationens Bedste og til de
Efterladtes Beskyttelse.

Skønt det endnu er for tidlig at
fastslaa det totale Antal af døde paa
amerikansk Side, enten paa selve
Slagmarken eller gennem Saar og Syg-
dom ved Fronterne, saa har Krigsde-
partementet dog beræget, at der
blandt U. S. Soldater er forefaldet un-
der 54,000 Dødsfald. Dette Tal vil
vise, at Amerika er sluppet forholds-
vis let over Krigen hvad Mandefald
angaar. Beregningen af Procentan-
tallet maa vente til senere, men det
kan ikke naa op paa de uhyggelige
Højder som f. Ex. i Borgerkrigen, da
der døde 110 Mand af hver Tusind
paa Slagmarken og andre 69 af hver
Tusind blandt Soldaterne bukkede un-
der for Sygdom. I Krigen mellem
Frankrig og Tyskland, der dog kun
varede et Aar, døde der 42 af hvert
Tusinde alene paa tysk Side. Og i
den nu afsluttede Verdenskrig bereg-
nes det, at der er død 649,000 Tyske-
re, hvori sikkert ikke er beregnet de,
som er døde af Sygdom og Underer-
næring.

“Booster” Konkurrencen.

Det lader til at der gennem Decem-
ber Maaned er bleven taget særlig
stærkt fat i en Del forskellige Loger
for at vinde en af de tre Vandrepoka-
ler, og det er vanskeligt at sige hvem
der bliver Vinderne, idet alle nye Med-
lemmer, som er optaget inden 1ste
Januar, maa regnes med. Opgørelsen
vil finde Sted omtrent midt i Januar,
og de vindende Loger vil blive under-
rettede, hvorpaa Resultatet vil frem-
komme i Bladet for Februar.

Mange af Logerne har til Stædighed
anbragt Pengebeløb i War Savings
Stamps, baade for Logernes Regning
og ligeledes gennem Propaganda
blandt Medlemmerne. Ved Loge Nr.
112's sidste Møde i Portland, Me., blev
der saaledes af Logen paa en Aften
subskriberet for \$200 W. S. S.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger

Paa en Ansøgning, indsendt til den
exekutive Komite om Extrahjælp til
4 af Duluth Loge Nr. 65's Medlemmer,
som havde lidt stort Tab i den fryg-
telige Ildebrand der for et Par Maa-
neder siden, har den exekutive Komite
givet følgende Kendelse:

Iversen:—Jeg beklager meget at
høre, at vore Brødre af Loge Nr. 65
har lidt saa stor Brandskade. Vil an-

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom
denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til Lin Loges Se-
kretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.
Gamle Adresse By Stat
Ny Adresse By Stat

befale en Sum paa \$400 af Hjælpefondet, fordelt saaledes som Logen maatte bestemme. Vil bede Broder Michaelson om at meddele Loge Nr. 65 at indsendte Skrivelse bliver vedtaget paa det næste regulære Møde, da Logen var lovligt undskyldt paa Grund af Influenza Epidemii.

Th. Jørgensen:—Jeg tror, at et Ansøgende som det fra Duluth Loge, kommer meget udenfor hvad Hensigten er med D. B. S. Tilfælde som det nuværende indtræffer hyppigt rundt om i Landet, hvor vi har Loger, men jeg vil dog for denne Gang anbefale \$100 at blive fordelt imellem de to førstnævnte Brødre.

C. Nielsen:—Anbefaler, at Dansk Brodersamfund giver \$250 til de Brandlidte i Minnesota, og at samme bliver udbetalt til Loge Nr. 65, af Duluth, Minn., af Hjælpefondet.

Christensen:—Jeg vil foreslaa, at Hovedlogen bevilger \$300, hvis det kan lade sig gøre uden Anmodning fra Loge Nr. 65. Jeg kan nemlig ikke finde noget i Konstitutionen, som omhandler Hjælp af denne Art, men vi har flere Gange givet Tilskud i lignende Tilfælde.

T. P. Nielsen:—Jeg vil anbefale, at de faar \$450, som vil give hver af dem \$75.

Kendelsen bliver:—\$300 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Referendum- Afstemningen

Paa Over-Tillidsmand Chr. Nielsen's Forslag.

Referendum Afstemningen over Over-Tillidsmand Chr. Nielsen's Forslag har haft til Resultat, at der er faldet 1,134 Stemmer i Favør af og 326 Stemmer imod. Forslaget, der saaledes er vedtaget, lød som følger:

Jeg foreslaar, at Løbe Nr. 30, Paragraf 7a af Konstitutionerne af D. B. S. bliver forandret og de 4 første Linier bortfalder og i Stedet indsætter følgende — Resten uforandret:

Over-Kasseren skal modtage alle Samfundets Midler og indsætte dem i Samfundets Navn i saadanne Banker, som bestemmes af den eksekutive Komite, ingen af disse Midler, Checks, P. O. Money Orders, Bank Draft, kontante Penge, Checks udstedte af Over-Kasseren, som af ukendte Grunde er returneret til samme, eller lignende Værdipapirer maa bero i Over-Kasseren's Besiddelse over 2 Gange 24 Timer efter hans Modtagelse af samme.

AFSTEMNINGEN:

Loge.	For.	Imod.
1. Omaha	4	16
2. Neenah	22	1
3. Davenport	10	
4. Racine	18	4
6. Negaunee	10	
7. Cedar Falls		10
11. Clinton		14
14. Kenosha	22	
19. Omaha	20	
20. Manitowish	14	
26. Fremont	10	
28. Badger	10	
29. Seattle	44	
30. Muskegon	25	
32. New Haven	24	
33. Tacoma	17	1
34. Dwight	9	
35. Chicago	28	4
37. Bridgeport	1	11
39. Oakland		20
43. Denver	2	17
44. Ishpeming	5	
45. Minneapolis	23	
46. Perth Amboy	38	
48. Rock Springs	12	
49. San Francisco	3	26
51. Ludington	10	
54. Dannebrog	7	
58. Chicago	3	15
56. Kansas City	10	
64. Rockford	17	1
65. Duluth	16	1
67. Fresno	16	
69. Cleveland	12	
70. Greenville	11	
71. Penn Yan	13	
74. Omaha	10	
79. Marinette	9	
81. Ansonia	10	
85. Rochester	7	

87. Boston	17
91. St. Paul	29
95. Ferndale	14
97. Hopkins	13
102. Providence	14
103. Waterbury	19
106. Trufant	19
107. West Pullman	17
110. Winside	7
113. Enumclaw	8
114. Lake Benton	13
116. Newark	9
126. Los Angeles	15
128. Avoca	12
131. Ewerett	10
139. Viborg	17
140. Chicago	23
143. Petaluma	16
147. Newell	13
150. Rorbeck	13
153. Dannevirke	3
155. Bellingham	16
163. Edmore	10
164. New York	24
167. Portland	20
168. Winlock	7
170. Rocky River	2
171. Jamestown	15
172. Philadelphia	24
173. Kansas City	3
176. Ingalls	7
182. Waukegan	5
184. Hayward	1
192. Worcester	26
194. McMinneville	10
197. Woburn	13
205. Brooklyn	11
212. Waterloo	9
214. West Point	6
221. Latimer	7
222. Corry	7
227. Detroit	9
228. Indianapolis	16
230. Arcata	8
233. Toledo	10
234. Woodstock	7
238. Juhl	11
239. Lake Forest	12
241. Sayreville	10
245. South Bend	12
255. Selma	11
270. Cambridge	15
277. Kensal	13
294. Barre	7
298. Chicago	9
301. Akron	19
302. Powers Lake	8
311. Sidney	10
314. Hartford	9
315. Buffalo	13

Fra de Loger, som ikke her er opgivne, har Hovedkontoret ikke modtaget nogen Rapport.

RESOLUTION.

Chicago, den 14de Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Anton C. F. Sørensen, født i Randers den 30te Oktober 1867 afgik ved Døden den 11te December 1918, blev det ved Logens sidste Møde vedtaget, at Logen beklager Tabet af et flereaarigt agtet Medlem og til Ære for hans Minde draperes vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution indføres i Logens Protokol, bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders Efterladte.
Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne,
A. M. FRANDSEN, Præsident.
A. C. OLSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Viborg, So. Dak. 15de Dec. 1918.
I Anledning af at vor Broder Viggo Petersen afgik ved Døden den 12te Oktober paa Frankrigs Slagmark i U. S. Service, beklager Logen Tabet af en god Broder og bevidner herved hans Moder og Søskende Logens Sympathi i deres store Sorg. Endvidere være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi af samme tilsendes afdøde Broders Efterladte samt kundgøres i D. B. S. Medlemsblad og i "Viborg Enterprise".
Paa Loge Nr. 139's Vegne,

CHAS. J. GLOOD, Præsident.
P. M. H. S. JORGENSEN, Sekr.

SEKRETÆR ADRESSE- FORANDRINGER.

Loge Nr. 310.—R. D. Rasmussen, Minot, No. Dak.
Loge Nr. 315.—Carl Bricks, 65 Emerson Place, Buffalo, N. Y.
Loge Nr. 296.—H. Chr. Hansen, 409 21st Street, Galveston, Texas.
Loge Nr. 144.—Frederik C. Weltz, Dike, Iowa.
Loge Nr. 208.—Rudolph Andreasen, Route 1, Kennard, Nebr.
Loge Nr. 50.—Alfred Nielsen, 17 Chestnut St., E. Port Chester, N. Y.
Loge Nr. 300.—Hans Andersen, West Laurens, N. Y.
Loge Nr. 201.—Hans Hansen, Long fellow St., R. F. D. 1, Box 31, Westbrook, Me.

RESOLUTION.

Solvang, Calif., 14de Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Thorvald Hansen Duur, Medlem af Loge Nr. 299 i Solvang, Calif., afgik ved Døden i Flaxton, No. Dakota, den 5te December 1918, har Logen ved sit Møde den 11te December 1918 vedtaget:
At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.
At vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie.
At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt trykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie.
Paa Loge Nr. 299's Vegne,
NIELS PETERSEN, Præsident.
J. ROTH, Sekretær.

RESOLUTION.

Viborg, So. Dak. 15de Dec. 1918.
I Anledning af at vor Broder Høgen Hansen Borsholdt afgik ved Døden den 28de November 1918 i Seattle, Wash., beklager Logen Tabet af en god Broder og bevidner herved hans Efterladte Logens Sympathi i deres store Sorg.
Endvidere være det besluttet at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol, og en Kopi af samme tilsendes afdøde Broders Fader i Danmark samt kundgøres i D. B. S. Medlemsblad og i "Viborg Enterprise".
Paa Loge Nr. 139's Vegne,
CHAS. J. GLOOD, Præsident.
D. M. H. S. JORGENSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Dagmar, Mont., 17de Dec. 1918.
I Anledning af vor agtede Broder Peter L. Jensens dødelige Afgang, har Logen "Polarstjernen" Nr. 283 vedtaget følgende Resolution:
At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi herved bevidner hans Efterladte vor dybeste Medfølelse og Sympathi i deres Sorg samt at vi for at hædre hans Minde beklæder vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.
Paa Logens Vegne,
CHRIS L. JENSEN, Præsident.
PETER M. JACOBSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Cleveland, O., 16de Dec. 1918.
Atter er et Led bortrevet af vor Kjæde, idet Broder Niels Jørgensen afgik ved Døden den 24de November efter et kort Sygeleje.
Idet Logen meget beklager Tabet af en god Broder, være det herved besluttet at sende vor dybeste Sympathi til vor afdøde Broders Familie i deres store Sorg.
At Logen beklæder sit Charter med Sort i 30 Dage.
At denne Resolution indføres i Logens Protokol, sendes til hans Familie samt bekendtgøres i D. B. S. Blad.
Vedtaget paa Danebod Loge Nr. 69's Møde den 14de Dec. 1918.
C. CHRISTENSEN, Præsident.
M. CHRISTENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

St. Louis, Mo., 24de Nov. 1918.
I Anledning af Broder Anders Svend Jensen's Død, falden paa Slagmarken i Frankrig den 30te September 1918, og Broder Charles Hagemann's Død den 29de Oktober 1918, vedtog Logen ved sidste Møde, den 21de November, at Logen beklager Tabet af disse to flereaarige, agtede Medlemmer, og til Ære for deres Minde draperes vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.
Paa "Grundtvig" Loge Nr. 191's Vegne,
HANS PETER ANDERSEN, Præs.
WILLIAM OLSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Cedar Falls, Ia., 21de Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Anders D. Damm, født i Hammele, Sønderjylland, den 20de Juni 1868, afgik ved Døden den 6te December 1918, blev det ved Logens Møde den 17 December 1918 vedtaget, at Logen beklager Tabet af et mangeaarigt og agtet Medlem, og til Ære for hans Minde draperes vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.
At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Maanedsbld samt en Afskrift af samme tilsendes vor afdøde Broders Hustru.
Paa Loge Nr. 7's Vegne,
MADS CHRISTENSEN, Præsident.
CHRIS ANDERSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Marinette, Wis. 17de Dec. 1918.
Efter kun et kort Sygeleje afgik ved Døden den 1ste December en af Logens mest afholdte og agtede Brødre, Hans Thomsen. Logen har ved Broder Hans Thomsens Bortgang mistet et af dens bedste Medlemmer og bevidner derfor hans efterladte Børn og Slægtninge Bødrenes fælles Sympathi, og at Logen til Ære for hans Minde beklæder sit Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og en Kopi af samme tilføres Logens Protokol og tilsendes hans Efterladte.
Paa D. B. S. Loge Nr. 79's Vegne,
THEODOR NIEHELSEN, Præs.
CARL HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Joliet, Ill., 1ste Dec. 1918.
I Anledning af at Broder Hans Nielsen, født i Kjeldbylille, Kjeldby Sogn, Danmark, den 26de August 1847, et af Logens Charter Medlemmer, afgik ved Døden i November 1918, vedtog Loge Nr. 52 paa Mødet den 1ste Dec. 1918 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder, som maatte forlade sine kære, for hvilke vi herved udtrykker vor hjerteligste Sympathi i deres store Sorg, og at vi for at hædre hans Minde beklæder vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Maanedsbld samt et Kopi tilsendes hans Efterladte.
Paa Loge Nr. 52's Vegne,
JENS HANSEN, Præsident.
N. P. JOHNSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Toledo, Ohio, 16de Dec. 1918.
I Anledning af, at Broder Herman Miller afgik ved Døden den 2den December 1918, blev det paa Logens Møde den 14de December 1918 vedtaget:

At Logen beklager Tabet af et af sine ældre og agtede Medlemmer, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi til hans Efterladte Familie herved bevidner vor dybtfølte Sympathi.
At denne Resolution indføres i Logens Forhandlingsprotokol og indtrykkes i D. B. S. Maanedsbld samt et Afskrift af samme tilsendes vor afdøde Broders Familie.
Paa Toledo Loge Nr. 233's Vegne,
JAMES B. THOMSEN, Præsident.
K. K. KNUDSEN, Sekretær.

REGNSKAB FOR NOVEMBER

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Under Balance den 1ste Nov. 1918	\$ 1,978.20
Indbetalt i Assessment i November	\$18,122.38
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	47.48
Nov. 4. Mine Rasmussen, Maribo, Danmark, Assurance	250.00
Nov. 6. Margrethe Graff, Fresno, Calif., Assurance	1,000.00
Nov. 6. Christ og Christine Petersen, Nørre Sundby, Danm., Assur.	500.00
Nov. 6. Ulrikke Petersen, Hartford, Conn., Assurance	125.00
Nov. 7. Marie Svendsen, So. Amboy, N. J., Assurance	500.00
Nov. 7. Andreas og Kirsten Andersen, Racine, Wis., Assurance	500.00
Nov. 8. Cathrine Walters, Derby, Conn., Assurance	500.00
Nov. 8. Anna Boilersen, Detroit, Mich., Assurance	500.00
Nov. 9. Julie Rygdahl, Grand Rapids, Mich., Assurance	500.00
Nov. 9. Rasmus Jacobsen, Owatonna, Minn., 10% af hans Assur.	50.00
Nov. 11. Anna J. Jorgensen, Philadelphia, Pa., Assurance	1,000.00
Nov. 14. Ethyle Ruth Johnsen Kenmare, N. Dak., Assurance	1,000.00
Nov. 14. Friday Jacobsen, Baltimore, N. Dak., Assurance	250.00
Nov. 14. Soren og Jensine Kristensen, Hansherred, Danmark, Assur.	250.00
Nov. 14. Minnie Christensen, Brooklyn, N. Y., Assurance	250.00
Nov. 14. Jens Boyesen, Victory, Mich., 10% af hans Assurance	100.00
Nov. 21. Ane Johansen, København, Danmark, Assurance	1,000.00
Nov. 22. Kirsten Marie Christiansen, Weeping Water, Neb., Assur.	500.00
Nov. 22. Louise Katrine Joensen, Plainfield, N. J., Assurance	500.00
Nov. 22. Mads Christian og Mary Lausen, Mo. Valley, Iowa, Assur.	1,000.00
Nov. 22. Lars Jensen, 75% af indbetalt Assessment	74.34
Nov. 22. Kristine Lund, Perth Amboy, N. J., Assurance	1,000.00
Nov. 25. Anna Sandahl, Woodbridge, N. J., Assurance	500.00
Nov. 25. Emilie M. V. A. Holst, Omaha, Nebr., Assurance	1,000.00
Nov. 25. Jens Nielsen, Aarhus, Danmark, Assurance	1,000.00
Nov. 25. Ane Cathrine J. Houmark, Minden, Neb., Assurance	1,000.00
Nov. 25. Christine Wilhelmine Olsen, Perth Amboy, N. J., Assurance	1,000.00
Nov. 25. Margrete Sorensen, Los Angeles, Calif., Assurance	1,000.00
Balance	657.68
	<hr/>
	\$18,827.54 18,827.54

Under Balance den 1ste Dec. 1918. \$ 657.68

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Nov. 1918	\$28,257.81
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	3.86
Indbetalt i November Maaned	.25
Indbetalt i Hovedskat i November Maaned	437.50
Nov. 4. Vogt & Stenger, \$25,000 Bonds for Banken i Kenosha	\$ 125.00
Nov. 4. Western Newspaper Union, Trykning af Bladet, \$256.05;	
Mailing og Adresseforandring, \$29.88	285.93
Nov. 4. Omaha Nat. Bank, Rent af Kontor, \$40; Stockroom, \$14;	
Lys, 25c	54.25
Nov. 4. A. V. Jessen, Lincoln Loge Nr. 84, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 4. Jacob Slot, Enumclaw, Loge Nr. 113, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 4. John Gilchrist, Revidering af Samfundets Regnskaber fra	
1ste Okt. 1917 til 1ste Okt. 1918	127.32
Nov. 7. Adolph Rasmussen, Co. Bluffs Loge Nr. 10, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 7. Chr. Poulsen, Ansonia Loge Nr. 81, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 9. Nat. Fire Insurance Co., \$1,500 Insurance paa Samfundets	
Inventar i Omaha	17.82
Nov. 11. Eiler Jorgensen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 14. Hans C. Jensen, Basford Loge Nr. 216, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 14. E. A. Feddersen, Tacoma Loge Nr. 33, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 14. Emil P. Christensen, Chicago, Loge Nr. 18, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 14. Anton A. Skov, Perth Amboy Loge Nr. 46, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 14. Jens P. Rasmussen, Joliet Loge Nr. 52, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 16. J. Michaelsen, Part af Løn tilgode i Okt. Kvartal	250.00
Nov. 16. Jens Knudsen, Ludington Loge Nr. 51, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 21. L. Hansen, West Pullman Loge Nr. 107, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 21. Den Danske Pioneer, Tryksager fra Maj til Okt. 1918	62.00
Nov. 21. Hans Frandsen, Clear Lake Loge Nr. 219, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Jacob Hansen, Minneapolis Loge Nr. 45, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Chas Christiansen, Perth Amboy Loge Nr. 46, Begravelseshj.	50.00
Nov. 25. Johannes Thomsen, Chicago Loge Nr. 18, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Ole Olsen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Alfred Nielsen, Muskegon Loge Nr. 30, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Lawrence Hansen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 25. Andrew Andersen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp	50.00
Nov. 30. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Nov. Maaned	50.00
Nov. 30. Christ Petersen, Bogholder, Løn i Nov. Maaned	100.00
Nov. 30. Elvira Carlsen, Typewriter, Løn i Nov. Maaned	60.00
Nov. 30. J. Michaelsen, Porto, Tel. m. m. i Nov. Maaned	39.95
Balance	26,447.15
	<hr/>
	\$28,699.42 28,699.42

Kassebeholdning den 1ste Dec. 1918. \$26,447.15

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Nov. 1918	\$ 1,387.10
Nov. 5. Milford, Iowa, Bonds, udløben	500.00
Nov. 5. Renter af samme	12.50
Nov. 30. Renter af \$20,000 Liberty Bonds	400.00
Nov. 30. Fall River, So. Dak	312.50
Nov. 30. Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	8.82
Nov. 30. Udgifter ved Inkassering	\$ 2.10
Balance	2,618.82
	<hr/>
	\$ 2,620.92 2,620.92

Kassebeholdning den 1ste Dec. 1918. \$ 2,618.82

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Dec. 1918	\$ 2,618.82
Rentebærende Bonds	619,500.00
	<hr/>
	\$622,118.82

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Nov. 1918	\$ 360.10
Kassebeholdning den 1ste Dec. 1918	360.10

UDESTAAENDE CHECKS.

Martine Beck \$250; P. C. Taulborg \$492.25; Lauritz P. Andersen \$500;	
Kirsten Nielsen \$500; Nielsine A. Gisselman \$500; Andrea Durks \$1,000; Marie	
L. Joensen \$333.33; Christian Johnsen, \$333.34; Mads Chr. Hansen \$1,000; Wil-	
helmine Eschelsen \$1,000; Loge Nr. 211 \$50; Loge Nr. 18 \$50; Marie Petersen	
\$1,000; Kirsten Sofie Nielsen \$769.11; Agnes Hansen \$1,000; Christine Peter-	
sen-\$250; Loge Nr. 113 \$50; Mine Rasmussen \$250; Margrete Graff \$1,000;	
Christ og Cathrine Petersen \$500; Loge Nr. 10 \$50; Loge Nr. 81 \$50; Andreas	
og Kirsten Andersen \$500; Cathrine Walters \$500; Julia Rygdahl \$500; Ras-	
mus Jacobsen \$50; Mine Christensen \$250; Loge Numer 4 \$50; Anna	
J. Jorgensen \$1,000; Ethyle Johnsen \$1,000; Loge Nr. 216 \$50; Frida	
Jacobsen \$250; Lars Jensen \$74.34; Mads Chr. og Mary Lausen \$1,000; Kristine	
Lund \$1,000; Loge Nr. 45 \$50; Loge Nr. 46 \$50; Loge Nr. 18 \$50; Loge Nr. 4	
\$50; Loge Nr. 30 \$50; Anna C. Houmark \$1,000; Loge Nr. 4 \$50; Loge Nr. 4	
\$50; Christine V. Olsen \$1,000; Margrete Sorensen \$1,000; Axel Andersen \$50;	
Chris Petersen \$100; Elvira Carlsen \$60; Amie Sandahl \$500; Emilie Holst	
\$1,000; Jens Nielsen \$1,000; J. Michaelsen \$39.95; Niels og Marie Larsen \$43.35.	
Total	\$26,307.67

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$619,500.00
Kassebeholdning i Generalfondet	26,447.15
Kassebeholdning i Garantifondet	2,618.82
Kassebeholdning i Hjælpfondet	360.10
	<hr/>
	\$648,268.39
Underbalance i Assurancefondet	\$ 657.68
	<hr/>
	\$648,258.19
Checks udestaaende den 1ste Dec. 1918	\$ 26,307.67
	<hr/>
	\$674,576.86
Børnehjæmmene	\$ 301.50
	<hr/>
	\$674,877.56

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERET SOM FØLGER:

Rentebærende Bonds	\$619,500.00
First National Bank, Kenosha, Wisconsin	\$32,081.15
First National Bank, Omaha, Nebraska	6,030.71
First National Bank, Omaha, Nebraska, Certificate	9,269.07
Omaha National Bank, Omaha, Nebraska, Certificate	7,744.53
Checks hos Over-Kasseren	252.10
	<hr/>
	\$674,877.56

Kenosha, Wis., 15de Dec. 1918. ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

TO. J. MICHAELSEN:

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood, as shown by the books of First National Bank of Kenosha, Wis., at the close of business, November 30th, 1918, was:

Insurance Fund	\$30,725.12
General Fund	\$ 1,356.03
	<hr/>
	\$32,081.15

RESOLUTION.

Begrundet paa Broder Niels Peder- sens Død den 13de Oktober 1918 være det besluttet:

At Logen beklager Tabet af en trofast og agtet Broder, og vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Barn i deres store Sorg.

Endvidere være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgefor for et Tidsrum af 30 Dage; at denne Resolution indføres i Logens Protokol. Kopi tilsendes afdøde Broders Hustru samt indføres i D. B. S. Medlemsblad. Hartford, Conn. Paa Loge Nr. 314's Vegne.

F. W. JENSEN, Præsident.
A. W. MOSE, Sekretær.

RESOLUTION.

Troy, N. Y., 5te Dec. 1918.

I Anledning af at Broder Hans Nielsen afgik ved Døden den 26 November 1918, vedtog Brødrene af Loge Nr. 183 ved Mødet den 5te December: At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder.

At vi bevidner Afdødes efterladte Familie vor dybeste Sympathi i deres Sorg.

At vi draperer Logens Charter med Sørgefor for et Tidsrum af 30 Dage til Ære for hans Minde.

At denne Resolution bliver bekendtgjort i D. B. S. Maanedblad og en Kopi tilstillet Efterladtes Familie samt indføres i Logens Protokol.

Paa Loge Nr. 183's Vegne.
KNUD CHR. BECK, Præsident.
THORWALD LAURIDSEN, Sekr.

RESOLUTION.

I Anledning af, at Broder Harry Larsen, Medlem af Loge Nr. 181, Sidney, Mich., afgik ved Døden i Alma den 22 November 1918 af Influenza, blev det vedtaget paa vor Mødeaften den 7de December, at Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder og at vi til Ære for hans Minde draperer vor Charter med Sørgefor for et Tidsrum af 30 Dage; at vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie samt at denne Resolution indføres i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Logens Vegne.
CARL CHRISTIANSEN, Præsident.
P. C. PETERSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Philadelphia, Pa., Dec. 1918.

I Anledning af at Broder Vilhelm Jørgensen, født i København den 2. Januar 1886 afgik ved Døden den 10. Oktober 1918, blev det ved Logens sidste Møde vedtaget, at vi dybt beklager Tabet af en god Broder og mangeaarigt Medlem.

Til Ære for hans Minde draperes vor Charter for et Tidsrum af 30 Dage. Denne Resolution indføres i Logens Protokol, og Afskrift deraf tilsendes vor afdøde Broders Hustru.

Paa Loge Nr. 172's Vegne.
FR. T. HANSEN, Præsident.
H. S. CULVER, Sekretær.

Kærlighed og Stjernetiden.

(Fortsat)

"Jøden, der gik over til Kristendommen, den afskyelige, gamle Agerkarl og Gnier, som ikke har en Draabe retskaffent Blod i hele sin visne, væmmelige Krop — det er da vel ikke din Faders Mening, at Du skal have ham til Ægtemand?" raabte Wenzel, purpurrød i Ansigtet af Harmen.

"Ak Gud jo, det er hans faste Villie, frygter jeg — Josef Golzer er en af de rigeste Mænd i Prag; fornemme Herrer og Adelsmænd staa af udenfor hans Dør og bøje sig med smilende Ansigt for ham; høje og lave søge til ham om Penge, og de kostbareste Sager findes opdyngede i hans Hus. Jeg har grædt Nat og Dag siden han har kastet sine Øjne paa mig, men hvad nytter det? Han var hjemme hos os igen forgangen Dag og forlangte bestemt Svar paa sin Bejlen, og nu skal det afgøres inden otte Dage. Fader venter kun paa en Ting, før Forlovelsen skal fejres." —

"Og hvad er det?"

"Han vil have, at han der oppe paa Borgen, den fremmede Troldmand eller Astronom, hvad han nu er, Kejserens gode Ven, der kan forudsige kommende Ting, skal spaa ham vor Skæbne, og i Stjernerne læse Bekræftelsen paa, at der vil komme alt det gode ud af vort Ægteskab, som han ventte. Du ved jo, at Fader holder inderligt af mig, og kun vil min Lykke."

"Jo vist, en dejlig Lykke den," brummede den krænkede visker; "jeg vil da kun haabe, at Stjernerne maa sige alt, hvad ondt er om det Asen til Jøde — og sige de kun Halvdelen af Sandheden, da er det endda mere end nok."

"Tror Du paa, at den fremmede Mand har den Magt, som tillægges ham, Wenzel, og at han kan sige, hvad der skal møde os?"

"Det skulde jeg mene! Han er uhyre klog og har de sælsomste Ting for. Kejseren opholder sig jo næsten altid i Prag nu alene for at studere hos ham, og er ofte hele Timer lukket inde med ham."

Marinka sukkede, og temmelig forknøbt og tavse fortsatte de unge Mennesker deres Vej over Broen og gennem det andet af de sælsomme, ældgamle Brotaarne med dets lave Hvælv og ejendommelige Spir fra det elievte eller tolvte Aarhundrede, dets takkede Murtinder og Sandstens Forsiringer. Herovre i denne Bydel paa Moltaus venstre Bred begyndte Gaderne allerede at skraane jævnt opad, og Wenzel tilbød at bære Torvespanden for sin Udkaarne, for at hun ikke skulde trætte sig for meget. Men hun rystede paa Hovedet og erklærede, at de nu helst ikke længer maatte følges ad, og for Enden af Brogade skiltes de, efter nogle smaa Indvendinger fra Wenzels Side, med et Haandtryk og nogle kærlige Ord, som de hviskede hinanden i Ørene. Marinka drejede af til venstre om ad det Stræde, hvor hendes Faders Hus laa, og Wenzel gik lige frem over den aabne Plads, hvor nu Radetzky Monumentet er rejst, og fulgte Vejen, den saakaldte Slotssti, der i Zigzag snoer sig op ad Bjerget.

Der oppe laa den stolte Borg, hvor Bøhmens Herskere i umindelige Tider havde haft deres Bolig. Meget udvidet og forandret var den naturligvis bleven i Aarenes Løb, og det tog sig nu helt statelig og prægtig ud med sine forskellige Fløje og de tre runde Taarne, der i nogen Afstand fra hinanden knejse langs den yderste Borgmur: Fangetaarnet, Martertaarnet og Hungerstaarnet, hvor de ulykkelige dødsdømte led den langsomt martrende Hungersdød, og saa som Lig fra dets Tinde nedstyrtedes i Afgrunden. Bagved Borgen strakte Domkirken, indviet til St. Veit, sine Spir mod Himlen, og dybt nede ved Foden af den grønklædte Bjergskraaning bredte Byen sig paa begge Slider af Floden.

Der var Liv og Røre i Slotsgaarden, da Kejser Rudolf i denne Tid opholdt sig i Bøhmens Hovedstad, for hvilken han som bekendt havde særlig Forkærlighed. Skønt det ikke var noget stort eller glimrende Hof, der blev

holdt, vrimlede der dog af Pager og Betjente, der drev omkring allevegne, og ventede paa at det skulde blive Middag, og at Maden skulde bæres op til det kejserlige Taffel.

I den Fløj, hvor Slotsherren Rupert v. Lobkovits havde sin Bolig, steg allerede en behagelig Duft fra det store Køkken op i Næsen, og da Wenzel kom derind, løb snart den ene og snart den anden ham paa Armen i deres Travlhed. Den raske Svend, der ellers altid havde et Ord og en Spøg paa rede Haand, var i Dag tavs og forknøbt; han kunde ikke glemme, at man nu virkelig vilde skille ham og Marinka og kaste hende bort til det Fugleskræmsel af Josef Golzer. Der var slet intet Haab for dem mere; endnu ved Afskeden havde hun saa inderligt bedrøvet hvasket til ham, at de nu sagtens aldrig turde se hinanden mere, men at hun ikke desmindre vilde holde af ham til sin sidste Stund. Den søde, kære Marinkitscha!

Aa, om blot endda de Stjerner, der skulde raadspørges, vilde tale til Gunst for dem — det var den eneste Udsigt til Frelse!

Bagved Slottet og Domkirken, omgivet af nogle gamle Kastanier og høje, slange Popler, der svajede hid og did i Vinden med en underlig melankolsk Susen, ligger en gammel, graa, forvitret Stenbygning med en Række Søjler foran.

Her havde den danske Adelsmand Tycho Brahe sit astronomiske Observatorium, indtil han fik Slottet Renatky, 5 Mile fra Prag, anvist til Ophold. Her sad han i de maanelyse Nætter og grublede, gianskede og iagttagte de gaadefulde Stjerner Gang langt borte fra sit Fædreland, der havde jaget ham i Landflygtighed, og fra sine Kære, og her sad han paa den smukke Foraarsdag i Aaret 1599, da det led mod Aften, og bladede i nogle Bøger og skriftlige Optegnelser.

Et halvt Aar var det siden, at han havde fundet et Tilflugtssted her i Prag, hvor Kejser Rudolf ydede ham sin særlige Gunst og Beskyttelse. Endnu havde han ikke faaet sin Hustru og sine Børn til sig, men Adskilligheden vilde næppe vare længe, og efter de mange Kampe og Prøvelser han havde gennemgaaet, og som havde furet hans Pande og graaet hans Haar, var der kommet en vis Ro og Tilfredshed over ham. Han havde endelig genvundet sin Sindsigevægt, og havde igen med Lyst taget fat paa sine Yndlingssystemer; i Arbejdet havde han som sædvanlig fundet den bedste Afløsning for sine ofte bitre og tunge Tanker, om de end med Vemod gæstede Hjemmet i mangel af stille Time — Hjemmet og hans skønne Hveen, som han aldrig skulde gense!

Ivrigt sad han og bladede i sine Papirer, og mærkede ikke at Svenden, der plejede at besørge hans Opvarning og gaa ham til Haande med et og andet i Observatoriet, var kommen ind og bevægede sig omkring i Værelset — dette forunderlige Værelse med det høje, hvælvede Loft, Boghylderne med Bøgerne, kæmpemæssige Foliaanter, der saa ud, som de vare umulige at løfte, og den store Globus derhenne paa Bordet, ikke at tale om de mange Stjernekort og Afbildninger af Himmellegerer rundt om paa Væggene!

Det var et Værelse, der i høj Grad var skikkaet til at vække de underligste Forestillinger hos en Lægmand, og som mangfoldige Gange havde sat den unge Wenzel i en Tilstand af ærefrygtsfuld Undren, men som han i Dag ikke skænkede den Opmærksomhed, som han plejede. Han havde i længere Tid syset omkring, ordnet og pudset nogle Instrumenter, og lagt Gløderne til rette under Smeltediglen, før Tycho Brahe blev opmærksom paa ham.

"Hvad nu, Wenzel, er det Dig?" udbrød han, idet han vendte sig om, "og det sukkende som om Du var en forlæbt Jomfru, hvis Hjertenskær var slaaet hende fejl! Skade Dig noget, Søn?"

"Aa," sagde Knøsen og blev rød, "ja — det kan jo ikke nytte at tale derom — det bliver sagtens ikke bedre for det."

"Ikke bedre, nej maaske, men kunde jeg hjælpe Dig med et eller andet, var det nog næppe nogen Skade til, at Du sagde mig, hvad der er paa Færde.

Vil Hr. Rupert kanske knappe af paa din Løn, eller har en af de hovne Pager eller Betjente kanske drillet Dig?"

"Nej, nej, intet af al den Slags, men — kender strenge Hr. Tycho en vis Josef Golzer her i Staden?"

"Ikke det ringeste, Wenzel; jeg har kun lidt med Staden dernede og dens Indvaanere at gøre. Men hvad er der med ham?"

"Der er det — at jeg kunde have Lyst til at" — her gjorde Wenzel et harmfuldt Udfald mod Ovnristen med Ildrageren, som han netop holdt i Haanden, og svang den derpaa ed en saa truende Mine i Luften, at han ikke behøvede at fuldende Sætningen for at betegne, hvad han agtede at gøre ved ovennævnte Person, og da Tycho smilende udbad sig en nærmere Forklaring, vedblev han:

"Josef Golzer er en rig Handelsmand, en nedrig, lumpen Agerkarl og Kæltring af en Jøde, der ikke har mere Hjerte i sin visne, runke Krop end... end denne Puster" — og den forbitrede Wenzel, der i Hast ikke kunde finde nogen anden og bedre Lignelse, gav den store Puster, hvormed han nylig havde faaet de hendøende Gløder til at blusse op, et eftertrykkeligt Spark; han er en ubarmhertig, umenneskelig, gridsk, gammel Slyngel, en Gudsforræger og Bespotter, hvem jeg med den allerstørste Glæde skulde hjælpe til at klynge op i Galgen."

"Ja, ja, Wenzel, dine Følelser for denne Hædersmand tror jeg næsten, at jeg nu tilstrækkelig kender, men sig mig da nu, hvad han egentlig har gjort Dig, eftersom han i den Grad har vakt din Haime?"

"Aa han, han vover" — Knøsen gispede i sin Ivrighed næsten efter Vejret, men tilsidst rykkede han da frem med sin Beretning, og fortalte under forskellige smaa Afbrydelser og Ophold sin hele Kærlighedshistorie, lige fra dens Begyndelse, da Marinka og han legede som Nabobørn nede i den lille Gyde, hvor deres Forældre boede, og til nu, da den lod til at skulle finde saa brat en Afslutning. Fortalte om hvilken Køn og sød Pige den lille Marinkitscha altid havde været, og hvorledes han plejede at bombardere Guldens Ungdom, navnlig de store, uartige Drengene, med raadden Frugt, naar de vovede at drille hende, eller i det hele taget komme hende for nær, og hvorledes han om Søndagen havde spaseret med hende udenfor Byen eller langs den herlige, blinkende Flod, plukket Blomster til hende, og af og til bragt hende smaa Foræringer, som han havde købt for sine Spareskillinger. Det havde været saadan en lykkelig Tid! Det var fra først af Bestemmelsen, at han skulde sættes i Lære hos Guldsmeden, men saa var det jo det, at han var Protestant, og det led hverken Mester Mathias eller hans Ægtemage; da hans Fader paa samme Tid var død, havde Moderen faaet Tilbud om, at en Frænde af hende, der havde en Bestilling oppe paa Slottet, vilde tage sig af Drengen, og til ham var Wenzel saa kommen, og havde siden den Tid været i Slotsherrens Brød.

Et Dagdriverliv, kaldte den gamle Guldsmed det, og vilde ikke mere vide af, at han mødtes med Dattren; i Huset der turde han ikke mere komme, og vilde han og Marinka se og tale med hinanden, saa maatte det ske i Smug. Det havde de jo saa temmelig taalmodig fundet sig i, haabende paa bedre Dage, og trøstende sig med, at naar de blot holdt rigtig af hinanden, saa var der alligevel intet i Verden, som skulde kunne skille dem, men saa — ja saa var det, at denne fordømte Agerkarl, der nok adskillige Gange havde forstrakt Mathias Wildenstuffer med Penge og paa den Maade faaet Krammet paa ham, som man siger, var optraadt som Bejler til den stakels Pige, der nu naturligvis vilde blive nødt til at ofre sig, selv om man ikke ligefrem tvang hende til Giftermaal.

Ja, det var kort sagt den gamle og evig nye Historie! Tycho Brahe var godmodig nok til taalmodig at høre paa den; han sad med Hovedet støttet til Haanden og iagttagte den brave Knøs, der talte sig saa ivrig og varm, og lod virkelig til at føle Deltagelse for ham og hans Marinka, hvem han jo rigtignok aldrig havde set for sine

jne. Maaske tænkte han paa sit eget Ægteskab med den borgerlige Kirsten der havde vakt saa megen Uvillie hos hans Slægt og Standsfæller, tænkte paa, hvor mangen en Hindring der ofte optaarner sig for Kærligheden, og — hvor ofte denne dog i Grunden viser sig ikke at holde Stand, naar Hindringerne først er overvundne.

"Mener Du, at det er fordi Du er Protestant og tilmed fattig, at Guldsmeden nægter Dig sin Datter, eller har han ellers noget imod Dig?" spurgte han lidt efter.

"Ak, velbaarne Herre, ikke det jeg ved af. Og det med Protestantismen det fik kanske endda gaa — men Pengene" — Wenzel rystede paa Hovedet.

"Men — om man nu paa en eller anden Maade hjalp gamle Mathias Wildenstuffer til at komme ud af den Gæld, hvori han staaer til Agerkarlen, da tænker jeg næsten, at han tog sit Løfte til Josef Golzer tilbage, og ikke skøttede saa stort om at faa ham til Svigersøn." —

Wenzel stirrede paa sin velvillige Herre med store Øjne, men saa sukkede han og rystede igen paa Hovedet.

"Jeg er bange for, at det ikke vilde nytte noget," sagde han; "Mester Mathias har nu engang sat sig i Hovedet, at hans Datter skal ægte en rig Mand, og hvad han ikke har, det har hans Kone! Selv om han ikke skyldte Skuiken de Penge, saa har denne forstaaet saa vel at belægge sine Ord, at Ægteparret mener der ikke kan times Marinkitscha en større Lykke end at blive gift med ham og komme til at bo i det store Hus paa Pladsen, og eje Alverdens Herlighed og Stads! Sagen er saa godt som afgjort, og der ventes nu kun paa, at I, ædle Herre, skal bekræfte, hvad de haabe paa, ved en gunstig Spaadom. Ak, kunde I dog blot hjælpe Marinka og mig!"

Tycho Brahe smilede.

"Ja, det er sandt, man anser mig nok for en Troldmand her i Staden, eftersom det er bleven bekendt, at jeg ogsaa har lagt mig efter den Del af Videnskaben, der kaldes Astrologi. — Men jeg tror dog, at vi vil forsøge det med Pengene, Wenzel. Kommer Guldsmeden virkelig til mig, skal jeg nok prøve paa at tale ham til Rette, det lover jeg Dig, og — slaar min egen Evne ikke til for at hjælpe, saa er der en anden — jeg mener Kejser Rudolf, til hvem vi vil ty."

"Kejseren — Kejser Rudolf selv" — stammede Wenzel og blev ganske ildrød i Hovedet; "tror I da, velbaarne Herre, at..."

"Jeg tror intet og lover heller ikke mere, end at jeg nok ved Lejlighed skal huske paa Dig og den kønne Marinkitscha — men forstyr mig nu ikke længer; Du kan stille den store Kikkert deroppe paa Platformen, saaledes som jeg vist Dig forgangen, og saa kan Du gerne gaa, jeg behøver Dig næppe mere i Aften!"

Dermed vendte Hr. Tycho sig igen til sine astronomiske Beregninger, men det varede ikke længe, inden han paany blev forstyrret. Der blev banket paa den lille Dør, der førte ud til den bageste Del af Slotshaven, gennem hvilken Kejseren altid plejede at komme; to smaa Piger traadte ind og stillede sig paa hver Side af Indgangen, og et Øjeblik efter stod en temmelig høj, før Herre, med et jævnt, godlidende Ansigt midt i Stuen og hilste Astronomen med et Nik og et Smil.

Tycho Brahe sprang op og bøjede sig dybt og ærbødig. Den føre Herre, der bar en temmelig farvelig, graa Klædesdragt, en lille, kort skindbræmmet Kappe og en Fløjelsbaret paa Hovedet, var Kejser Rudolf den 2den i egen Person, der ofte om Aftenen plejede at aflægge ham sine Besøg, og det varede ikke længe, inden den fyrstelige Gæst sad ved Bordet i den forgyldte Armstol, der stod rede til ham, og betragtede det Stjernekort, som var bleven lagt frem for ham, idet han lyttede til, mens Tycho forklarede og med en Naal begyndte at ridse Linier og afsætte Punkter.

"Ved min Skytsengel," sagde Kejseren, "I har altsaa virkelig fundet denne ny Planet og dens Bane, en Opfindelse, der visselig vil sætte Verden i Forbauselse."

Tycho Brahe smilede.

"Aa, eders kejserlige Majestæt," sagde han, "Verden har ikke Raad til

at forbauses mere — den har i det hele taget ikke Stunder til at beskæftige sig med mig, den faldne og slagne Mand.”

”Sig dog ikke sligt, ædle Hr. Tycho; har man end fornægtet eder i eders Fædreland, saa ved I dog, at man her skønner paa eders Kundskaber og sjældne Videns. Den sande Storhed forringes ikke ved at forfølges af smaaligt Nid, og den Tid vil sikkert komme, da eders Navn vil straaale den hele Verden over, klart og uden Plet lige Stjernen hist oppe, hvis Bane I har udgrundet.”

”Hvo ved — min kejserlige Herre og Velynder skænker mig i al Fald en Naade og Velville, der bør holde mig skadesløs for mine Savn og den Tort, jeg har lidt, og lidet vilde jeg da og fortjene den Naade, om jeg ikke af ganske Hjerte skønnede derpaa.”

”Jeg ved det, Hr. Tycho, jeg ved det; men hvad skylder jeg da ikke eder, som ved eders Kundskab har aabnet mit Øje for saa mangt og meget? — Og hvad mener I, naar jeg nu fortæller eder, at ogsaa jeg har gjort en Opdagelse paa Alkymiens Omraade! En Tinktur, klar og gylden — den maa kunne frembringe Guldet, siger jeg Eder; det rene, uforfalskede Guld.”

”Ej, min Tro om jeg da ikke skal benytte mig heraf,” udbrød Tycho Brahe muntert, ”og bede Eders kejserlige Majestæt forsyne mig saa rigeligt hermed, at jeg kan komme en stakkels Knøs til Hjælp i hans Elskovskvide.”

”Hvad mener I dermed? Søger man nu ogsaa Raad hos Eders Visdom i det Stykke; ja, da kan I min Tro faa nok at tage vare,” lo Kejseren.

Ogsaa Tycho Brahe lo, men benyttede, uden at spille Tiden, Lejligheden til med faa Ord at sætte Kejseren ind i den lille Historie, som nylig var bleven ham selv berettet af Wenzel, og den godmodige Rudolf erklærede, at man da sagtens burde se at hjælpe det unge Par, og at dersom det kunde fremme deres Sag, skulde der udbetales Guldsmeden Mathias Wildenstuffer den Sum, der udfordredes for at udfri ham af Aagerkarlens Kløve. Yderst vel tilfreds med dette Løfte gned Tycho sig i Hænderne, og da han lidt efter gik op op paa Platformen for at se, om alt var paa sin rette Plads, og endnu traf Wenzel deroppe, i Færd med at rette Kikkerterne, klappede han ham paa Skulderen og hviskede til ham, at han skulde være ved godt Mod, Tingene mellem ham og hans Hjertenskær vilde nok blive bragt i Orden.

Og da der ikke skal saa meget til, at man fatter Mod, naar man kun er tyve Aar gammel, saa gik den brave Knøs sin Vej, opfyldt af de lyseste Forhaabninger, og pristede sin gode Lykke, at han havde taget Mod til sig og talt til den navnkundige Astronom om sin Kærlighed.

Nede i Guldsmedens lille Hus i Prøcopastræde stod den agtbare Mester Mathias næste Morgen færdig til at gaa ud. Hans lille, trivelige Ægtemage bopstede de sidste Støvgran af Vamsen med de sorte Skindkanter, rettede paa Halskraven og sættede Baretten paa hans Hoved, og Marinka kom trippende med Daggerten, som skulde stikkes i Skeden og bæres i det brune Læderbælte. Hun havde for Resten rødgrædte Øjne, havde den stakkels, lille Marinkitscha, eftersom hun havde hulket det meste af Natten og Morgenstunden med, ved Tanken om, at Afgørelsen, den frygtelige Afgørelse, nærmede sig — men det lod Forældrene kløgeligt, som de ikke mærkede. Faderen klappede hende paa Kinden til Afsked og nikkede nok saa mildt til hende, da han spankulerede ud af Døren og hen ad Gaden — ak Gud, hvor Fædre dog kan være haardhjærtede, selv om de egentlig ikke har det til Hensigt.

”Marinka — Marinkitscha dog — her ind med Dig,” lød Moderens alt andet end blide Røst; ”ligner det noget at staa ledig i Døren og kigge ud paa Gaden paa denne Tid af Dagen? Ret som om der ikke var noget at tage vare i Huset, Du dovre Pige! Du mener sagtens, at naar Du bliver den rige Golzers Kone, saa bliver der intet andet for Dig at gøre end at sid-

de til Stads; men det siger jeg Dig forud: Lediggang taaler han ikke.”

Stakkels Marinka skyndte sig ind og hjalp efter Sædvane den lille, stumpnæsede Læredreng med at gøre Boden i Orden, og alt imens vandrede hendes faderlige Ophav med værdig Holdning og afmaalte Skridt op over Borgstien til Hradschin. Pustende og stønnende — thi han var en temmelig forluden, lille Mand — steg han det sidste stejle Stykke Vej i Vejret, og maatte ofte staa stille for at tørre Sveden af Panden; men omsider fremstillede han sig da ved Indgangen til den store Astronomers Bolig og spurgte den gamle Kone, som lukkede ham op, om hun troede det var muligt, at han kunde opnaa Adgang til ”Mesteren”; saaledes plejede Almuen i det daglige Sprog at benævne Tycho Brahe. Da det nu ingenlunde var sjældent, at en eller anden henvendte sig til den danske Adelsmand i forskellige Anliggender, som laa dem paa Sinde, saa blev Guldsmeden uden ret mange Indvendinger fra den gamle Kones Side ført ind i Helligdommen, hvilken han ikke betraadte uden en dyb Ærefrygt og hemmelighedsfuld Gysen, idet han skottede til høje og venstre og opad og nedad efter alle de sælsomme Genstande, der hang og stod opstillede rundt omkring.

Nu havde Tycho fordybet sig i sine Studier, der havde holdt ham vaagen den største Del af Natten, og havde i Øjeblikket glemt Wenzel og hans Anliggender saa fuldstændig, som om de aldrig havde været til, og det var først, da Guldsmeden med mange ærbødige Skrabud fremstillede sig for ham, at han kom i Tanker om det hele.

”Ej, ej,” sagde han og nikkede godmodigt til Guldsmeden, ”saa I kommer allerede i Dag. Ja, jeg kender Eders Ærinde, gode Mester.”

”I kender det?” raabte Mester Mathias, og spærrede Øjnene vidt op af Forbauselse; ”ved St. Nepomuk, I ved altsaa virkelig i Forvejen, hvad der skal ske?”

”Javel, I vil gifte Eders Datter med en rig Købmand,” sagde Tycho, ”og kommer for at høre mit Raad. — Det synes mig dog ellers, at hun maa være et rent Barn i Sammenligning med ham, og at der i alle Maader maa være et ulige Par. Tilmed har denne Købmand jo ogsaa Ord for at være en slem Gniar, der laaner Penge ud mod høje og ublu Renter — er I nu ogsaa sikker paa, at Pigen holder af et saadant Menneske som denne Josef Golzer?”

Mester Mathias stod som himmelfalden.

”Om hun holder af ham — ja se, det er jo vel ikke just nogen hæftig Elskov, hun nærer for ham endnu,” stammede han tilsidst, ”men vor Marinkitscha er en fornuftig Pige, der ved, at sligt kommer af sig selv, naar man først er gift og hjemfare. Desuden bliver hun en af de rigeste Kone her i Staden, der kan faa fuldt op af Stads og Pynt, og hvilken ung Pige holder ikke af det?” Naboersker og Veninder vil misunde hende og prise deres Gud og Skaber, om han vilde beskikke dem en lignende Lod — jo, jo, hun vil min Tro snart lære at holde af sin Husbond og blive saa glad, som Dagen er lang, vil vor Marinkitscha!”

”Saa meget desbedre, Mester Mathias, saa meget desbedre. Det er da altsaa ikke saaledes, som jeg formodede, at Eders Datter skal ægte hin Mand, fordi I muligvis skylder ham nogle Penge?”

Guldsmeden hostede lidt forlegent, og Tycho Brahe, der havde set skarpt paa ham, vedblev:

”Ja, for om saa var, da skulde I ikke være bekymret; kan hende, der er en god Ven af mig, som paa min Forbøn nok vilde hjælpe Eder ud af Forlegenheder og betale Eders Gæld, saa at Pigen ikke behøvede at være Prisen.”

Guldsmeden rystede paa Hovedet.

”Jeg har givet Golzer mit Løfte, strænge Herre,” sagde han, og tager det ikke tilbage. Tilbudet var visselig saare smukt — andda jeg ikke begriber, hvorlunde eders gode Ven kunde have Sind til at hjælpe mig, hvem han sagtens ikke kender noget til.”

”Sig ikke det, Mester. Guldsmeden Mathias Windenstuffer er just ingen ukendt Mand her i Prag, skulde jeg

mene! I har jo tidligere haft gode Forbindelser ved Hoffet, om jeg ikke fejler?”

”Hm — ja, det lader sig ikke nægte, velædle Herre” — Guldsmeden brystede sig med megen Selvfølelse — ”men alligevel, selv om mit Navn, Gud og alle Helgene være takket, har saa god en Klang, at man ikke finder mig uværdig til Hjælp, om jeg maatte tiltrænge den, saa agter jeg dog ikke, som jeg sagde før, at bryde mit Ord til Golzer. Mange vilde føle sig hædrede ved hans Tilbud, og Marinkas Moder og jeg er enige om, at vi aldrig vilde kunde en bedre Ægtemand til hende. At se vort Barn vel forsynet inden vi dør er vort højeste Ønske; vi bliver gamle nu, og naar hun først sidder som en rig og anset Kone, kan vi roligt lukke vore Øjne; det er derfor min faste Villie, at hun skal ægte ham.”

”Men naar I er saa sikker paa, at hun vil blive lykkelig med den Mand, I har valgt hende, hvorfor behøver I da egentlig nogen Bekræftelse derpaa af mig?”

”Ak jo, velbaarne Hr. Tycho, det er dog saadan en stor Betyggelse for os, inden vi træffer den endelige Afgørelse, at have raadspurgt en Vismand, der har Evne til at skue ind i Fremtiden. — Ser I — vi elske vor Marinka, vort Barn — hun er jo vort eneste — og vilde det blive os forkyndt, at nogen Fare eller Ulykke truede hende, saa vidste vi dog, at vi kunde være os derfor.”

I tror altsaa fuldt og fast paa, at jeg kan sige Eder det?”

”Det være langt fra mig at tvivle derom,” svarede Mester Mathias med en dyb Bøjning.

”Nu vel da,” sagde Tycho med et underligt Smil, efter at have betænkt sig lidt. ”Eftersom I ønsker det og agter at rette Eder efter, hvad jeg kan udsige om denne Sag, vil jeg ikke staa Eder imod; nu tror jeg nok, at jeg i dette Tilfælde kan opfylde Eders Begæring. Jeg skal raadføre mig med Himmellegerne, hvis Indflydelse paa Menneskets Skæbne jeg ganske vist har studeret og søgt at udgranske, men I maa komme her igen i Morgen ved denne Tid og medbringe Eders Datter — og hermed Gud befale for i Dag, min gode Mester Mathias!”

Fuld af Ærefrygt for den store Mand trak Guldsmeden sig tilbage, og traskede igen ad Hjemmet til, hvor han forefandt sin udvalgte Dattermand i Færd med at gøre Haneben til Marinka. At denne følte sig alt andet end lykkelig herved; kunde man ikke undre sig over, naar man saa Manden, der var indskrumpen og krogygget og havde et frastødende, stygt Ansigt med et Par listige, smaa Øjne, der altid var i Bevægelse. Han havde som Foræring medbragt et broget Silketørklæde til sin vordende Brud, hvorover Moderen var i den syvende Himmel af Henrykkelse; men Marinka havde taget imod Foræringen med den samme Kulde, hvormed hun tog imod de øvrige Opmærksomheder, og det var tydeligt nok, at det var i Færd med at trække op til Uvejri i den lille Stue.

”Hvad er her paa Færde?” spurgte Husfaderen, da han traadte ind fra Boden og hørte sin bedre Halvdels skrigende Røst overøse den grædende Datter med de bitreste Bebrejdelser, mens Josef Golzer sad og bed sine sorte, grimme Negle, og saa til med et skulende Blik.

”I Vejen, der er det i Vejen, at Marinka er den utaknemmeligste Skabning, den sletteste Datter af Verden,” skreg Moderen; ”hvorledes tør hun vove at vise sig saa uvenlig mod den fortræffelige Mand, der bærer hende med sin Gunst.”

”Nej, nej, ikke bærer, Nabomor,” lød det fra Aagerkarlen med en ubehagelig, pibende Røst, ”som elsker og tilbøder sin lille Due, sin søde Marinkitscha, over alt i Verden, og som fortvivler, naar hun er saa haard imod sin egen Josef! — Men hun mener det heller ikke, gør hun vel, mit Kyllingeben? Hun vil blot spørge lidt, vil hun ikke?”

Marinka trykke sig op i Krogen, idet hendes indtagende Bejler stod op og nærmede sig hende med udbredte Arme; men Moderen greb fat i hende og ruskede hende.

”Kan Du ikke svare? Naa — hører Du ikke, at man taler til Dig?”

Pigebarnet sled sig løs og vilde løbe sin Vej, men nu lagde Faderen sig imellem.

”Lad hende være med Fred for i Aften, Kone,” sagde han, ”og I, Nabo, kom heller igen i Morgen; I skal da faa at se, at Marinkitscha vil være fornuftigere — unge Piger har stundom Nykker, ved I vel, og det nytter ikke at plage hende mere denne Gang.”

Josef Golzer grinede og nikkede med et Udtryk, som om han vilde sige, at de Nykker skulde han snart faa Bugt med, naar han fik hende under Behandling, men fulgte dog Raadet og gik sin Vej. Den unge Pige ilede ind i sit Kammer og kastede sig paa Knæ for Billedet af den hellige Jomfru, en plump udskaaren Træfigur med Guldglorie om Hovedet, der var ophængt ved Foden af hendes Seng, og anraabte hende af ganske Hjerte om at gaa i Forbøn for hende og fri hende af sin Nød. Hellere, ja tusind Gange hellere end at ægte den modbydelige, gamle Jøde, vilde hun springe i Moldau og gøre Ende paa sit Liv.

Til bestemt Tid næste Dag stod Mathias Windenstuffer igen i Astronomers Stue, denne Gang ledsaget af Marinka, der fuld af Angst og Bæven betraadte det Sted, hvor hendes Skæbne skulde afgøres. Men just hendes Forvirring klædte hende, og Tycho betragtede med oprigtig Velville det kønne, friske Pigebarn, der i den mørkeblaa Kjole med de pbsede Ærmer af fint, hvidt Lærred og de lange, gule Fletninger, der hang hende langt ned ad Ryggen nedenfor den lille Fløjls hue, saa bly og undseelig nejede for ham.

”Saa det er Eders Datter, den lille Marinka,” sagde han og nikkede; ”det tykkes mig, gode Mester Mathias, at I der har en saare kostelig Juvel, et Klenodie, der fortjener en Indfatning, som den er værd.”

Guldsmeden smilede veltrods og Pigen rødmede.

”Nu,” vedblev Tycho, ”I har ønsket at erfare, hvilken Skæbne der venter dette smukke Barn, saa hør da hvad jeg har at sige Eder.”

Mester Mathias stod med andægtlig foldede Hænder og vidt opspilede Øjne, men Marinka stirrede mod Gulvet og tænkte paa Wenzel, hvem hun i Smug havde sendt en Hilsen, hvis da de gik over Slotsgården, og som havde gjort opmuntrende Tegn til hende fra en Krog henne ved Muren, inden han forsvandt gennem den lille Dør, der førte til Haven bag ved Observatoriet.

(Sluttes)

RESOLUTION.

Sheffield, Ill., 20de Nov. 1918

Broder Lars Christian Nielsen afgik ved Døden den 12te November 1918 hos sin Datter i Walnut, Ill., i en Alder af 72 Aar.

Logen beklager Tabet af en trofast og retskaffen Broder, og til Ære for hans Minde draperes vort Charter med Sørgeflor for 30 Dage.

Logen bevidner afdøde Broders Familie vor dybeste Medfølelse og Sympathi ved at sende Dem et Kopi af denne Resolution. Samme Resolution tilføres Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad.

Paa Loge Nr. 22's Vegne,

HANS CHRISTENSEN, Præs.
M. C. JENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Da det har behaget den Almægtige at borttage vor fælles Broder Frank Sulima, som afgik ved Døden den 16de September i Gibraltar, Spanien, hvorved Logen Fredensborg Nr. 258, mistede et agtet Medlem, saa være det vedtaget:

At vi for at hædre hans Minde draperer vor Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans Efterladte, ligesom vi dybt beklager Tabet af en god Logebroder.

Samme Resolution tilføres Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad.

Brooklyn, N. Y., 11te Decembar 1918.

A. R. FREDERIKSEN, Præsident.
V. H. HANSEN, Sekretær.